Úvod do informačních technologií

přednášky

Jan Outrata

září-prosinec 2009

Literatura

•

Úvod

Úvod

Co je to počítač?

Počítač je v stroj, který zpracovává data pomocí předem vytvořeného programu.

(Wikipedie)

_ . . . _ . . _ . . _ . . _ . . .

Úvod

Co je to počítač?

Počítač je v stroj, který zpracovává data pomocí předem vytvořeného programu.

(Wikipedie)

4 / 18

Úvod (1)

Kategorie počítačů (z pohledu hardware):

 mikropočítač (osobní počítač) – mikroprocesor na 1 čipu, typy: workstation, desktop, server, laptop, notebook, palmtop, PDA, embedded, 1 uživatel, všeobecné použití

• minipočítač (midrange) – terminálové serverové počítače, větší

- diskový prostor, více periferií, hotswap hardware, spolehlivé, více uživatelů (I/O zařízení), použití v obchodní systémech, průmyslu, např. DEC PDP, VAX, IBM System i, HP 3000, Sun SPARC Enterprise, v pol. 80 let **nahrazeny sítěmi** serverů a pracovních stanic
- mainframe (sálový počítač) velký diskový prostor, mnoho periferií, paralelní architektury, vysoký výkon, použití pro výpočty (průmysl), zpracování hromadných dat (statistiky, banky), např. IBM System/360, System z10
- **superpočítač** paralelní a distribuovaná architektury, velmi vysoký výkon, náročné výpočty nad rozsáhlými daty, použití pro výzkum, meteorologii, seismologii apod. simulace, např. Cray, IBM Blue Gene, Roadrunner

Úvod (2)

Osobní počítač (Personal Computer, PC)

- příbuznost a (částečná nebo úplná) kompatibilita s počítači IBM PC (od roku 1981)
- = základní koncepce technického provedení počítače

Historie počítačů (1)

- ullet zjednodušení a zrychlení počítání o automatizace výpočtů
- starověk–středověk počítadla: abakus
- 17. st. logaritmické pravítko, první mechanické samočinné počítací stroje

Mechanické (počítací) stroje – počítačový "pravěk"

- pol. 17. st. Pascaline, B. Pascal, desítkové i jiné
- 1671 stroj zvládající aritmetiku, G. W. Leibnitz, dvojková číselná soustava
- 1801 tkalcovský stav řízený pomocí děrné pásky, M. Jacquard
- 1833 Analytical/Difference Engine, Ch. Babbage, koncept programovatelného počítače
- kon. 18. st. stroje zpracovávající děrné štítky, H. Hollerith, pro statistiky, banky, pojišťovny, Tabulating Machine Company (1896) $\rightarrow$ International Bussines Machine (IBM, 1924)
- (relativně) složité, pomalé, jen aritmetické a řídící operace

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září–prosinec 2009 7 / 18

Historie počítačů (2)

Elektromechanické a elektronické počítací stroje – historie počítačů

Nultá generace (mechanické části, relé, desítky operací/s)

- 1936 Turingův stroj (teoretický model), Alan Turing
- 1937 dvojková, digitální elektronika, Claude Shannon
- 1937 Atanasoff-Berry Computer, dvojkový, neprogramovatelný (soustavy lineárních rovnic), ne turingovsky úplný
- 1938 reléový počítací automat Z-1, Konrád Zuse, pomalý, nespolehlivý, Z-3 (1941) programovatelný, 2600 relé, zničen během náletu na Berlín, dále Z-4, Z-5
- 1943 Colossus, kryptoanalýza Enigmy (Bletchley Park)
- 1944 ASCC/MARK I, Harward University, Howard Aiken, 5 tun, 3 500 relé, stovky km drátů, tisíce dekadických koleček na elektromotorky, sčítání ve zlomcích sekund, násobení v jednotkách sekund, výpočet konfigurace první atomové bomby (100 hodin), dále MARK II, dvojkový, MARK III, programovatelný
- 1958 SAPO, reléový, ČSSR

Historie počítačů (3)

První generace (elektronky, stovky až tisíce operací/s)

- 1945 idea řízení počítače programem uloženým v paměti, John von Neumann
- 1946 ENIAC (Electronic Numerical Integrator and Computer), University of Pennsylvania, "1. všeobecně použitelný", 30 tun, 15 m² (bývalá univerzitní tělocvična), 17 460 elektronek, 1 500 relé, 174 kW (chlazení vzduchem od vrtulí dvou leteckých motorů), násobení v řádu ms, dekadický, programovatelný pomocí přepínačů a kabelů, výpočet konfigurace vodíkové bomby, 1955 rozebrán
- 1951 EDVAC, Bellovy laboratoře, dvojkový, IAS (1952, John von Neumann), lépe navržený a univerzálnější než ENIAC – program v paměti spolu s daty, dále UNIVAC, MANIAC, JOHNNIAC, IBM 650, Strela (1953)
- paměti: magnetické bubny, děrné štítky a pásky

Historie počítačů (4)

Druhá generace (tranzistory, desítky až stovky tisíc operací/s)

- 1947 polovodičový tranzistor, Bellovy laboratoře, Bardeen-Brattain-Shockley
- 1956 TX-0 ("tixo", MIT, 18-bitová slova), další Univac, IBM 7XXX
- 1963 PDP-6 (DEC, jen 23 kusů), time sharing, 36-bitová slova
- paměti: feritové, magnetické disky a pásky
- různý nekompatibilní hardware
- (nižší) programovací jazyky: strojový kód, "assemblery", Fortran, Algol, COBOL

Historie počítačů (5a)

Třetí generace (integrované obvody, miliony operací/s)

- 1959 **integrovaný obvod** (s více tranzistory na křemíkovém čipu)
- míra integrace v počtu tranzistorů na čipu: SSI (desítky), MSI (stovky, konec 60. let)
- 1964 IBM System/360, počátek rodiny mainframů, 32-bitová slova, 8 bitů = byte, adresace bytů
- 1968 PDP-10, na univerzitách (MIT, Stanford, Carnegie Mellon), "hackerský"
- 1970 mikroprocesor, Intel 4004 (1971, 4-bit), 8008 (1972, 8-bit), 8080 (1974), 8086 (1978, 16-bit), Motorola 6800 (1974, 8-bit), 68000 (1979, 16/32-bit), Zilog Z80 (1976, 8-bit)
- 1975 mikropočítače ALTAIR 8800 a IMSAI 8080, další Apple I (1976)
- 80. léta Sinclair ZX 80, Commodore C64, IBM PC (1981), ZX Spectrum, Apple Lisa (1983, GUI), IBM PC/XT (1983), Apple Macintosh (1984), IBM PC/AT (1984), Atari ST (1985), Commodore Amiga (1985), IBM PS/2 (1987)

Historie počítačů (5b)

- paměti: magnetické disky a pásky, elektronické
- kompatibilní hardware, modulární architektury
- (vyšší) programovací jazyky: Lisp, BASIC, Pascal, C, Smalltalk, . . .
- terminální sítě a počítačové sítě

Historie počítačů (6)

Dnes (integrované obvody, miliardy operací/s)

- míra integrace: LSI (desetitisíce, 70. léta), VLSI (stovky tisíc až miliardy, od 80. let)
- paměti: magnetické a optické disky, elektronické (FLASH)
- (víceúčelové) programovací jazyky: Python, Visual Basic, Java, C#
- počítačové clustery
- ...

ÚKOL

Přečíst stránky Wikipedie:

- History of computing hardware, http:
  - //en.wikipedia.org/wiki/History_of_computing_hardware
- History of computing hardware (1960s--present),
   http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_computing_hardware_(1960s-present)
- Computer, http://en.wikipedia.org/wiki/Computer

von Neumannova koncepce počítače (1)

- − ~1946, Princeton Institute for Advanced Studies
- = řízení počítače programem uloženým v paměti

Architektura:

- procesor (CPU): řadič (CU) + aritmeticko-logická jednotka (ALU)
- operační paměť: lineárně organizovaná, rozdělená na stejně velké buňky, přístup pomocí adres
- vstupně/výstupní (I/O) zařízení
- prototypový počítač: IAS (1952)

von Neumannova koncepce počítače (2)

- program = předpis pro řešení úlohy = posloupnost elementárních kroků, tzv. instrukcí
- instrukce = interpretovaná binární data se speciálním významem
- (proměnná) data a program načtené do jedné společné operační paměti
- činnost počítače řídí řadič: s využitím ALU zpracovává instrukce programu nad daty čtenými z paměti nebo vstupního zařízení, výsledná data se zapisují do paměti nebo výstupního zařízení
- instrukce programu vykonávány sekvenčně, výjimku tvoří instrukce skoků
- ALU: základní početní operace (sčítání, násobení, logické, bitové posuvy)
- von Neumann bottleneck: rychlost zpracování instrukcí vs. rychlost komunikace s pamětí → cache

von Neumannova koncepce počítače (3)

Koncepce, až na drobné odlišnosti, používaná dodnes:

- rozšíření o koncepci přerušení od I/O a dalších zařízení umožňuje efektivně zpracovávat více programů "zároveň" i na jednom CPU (multitasking)
- více než jeden procesor (radič, ALU), zpracovávání více programů zároveň
- postupné načítání programu do paměti podle potřeby

Harwardská koncepce počítače

 podle počítače MARK I (program na děrné pásce, data na elektromechanických deskách)

Architektura podobná von Neumannově, až na:

- o dvě oddělené paměti pro program a pro data
- paměť programu často jen pro čtení
- paralelní přístup do pamětí
- modifikovanou ji interně používají moderní CPU (instrukční a datová cache)
- DSP procesory v audio/video technice, jednoúčelové (programovatelné) mikrokontroléry (Atmel AVR), kalkulátory

Binární logika

Číselné soustavy (1)

Počítač = počítací stroj ... počítání s čísly

Člověk:

- deset hodnot (deset prstů na rukách), deset symbolů (číslic, 0 až 9)
- použití desítkové (dekadické) číselné soustavy: číslo jako součet mocninné řady o základu 10, zápis = posloupnost symbolů pro koeficienty

$$(1024)_{10} = 1 \cdot 10^3 + 0 \cdot 10^2 + 2 \cdot 10^1 + 4 \cdot 10^0$$

 jiné číselné soustavy: dvanáctková (hodiny), šedesátková (minuty, sekundy), dvacítková (dřívější platidla) aj.

Číselné soustavy (2)

Věta (O reprezentaci přirozených čísel (včetně 0))

Libovolné přirozené číslo N (včetně 0) lze vyjádřit jako součet mocninné řady o základu $B \geq 2, B \in \mathbb{N}$:

$$N = a_{n-1} \cdot B^{n-1} + a_{n-2} \cdot B^{n-2} + \dots + a_1 \cdot B^1 + a_0 \cdot B^0,$$

kde $0 \le a_i < B, a_i \in \mathbb{N}$ jsou koeficienty řady.

Číslo N se (v číselné soustavě o základu B) zapisuje jako řetěz symbolů (číslic) S; pro koeficienty a;:

$$(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$$

Číselné soustavy (2)

Získání (hodnoty) čísla N z jeho zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ postupným přičítáním:

```
N = a_0

B' = B

for i = 1 to n - 1 do

N = N + a_i * B'

B' = B' * B
```

Získání zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ čísla N (dané hodnoty) postupným odečítáním:

```
B' = i = 1

while B' * B \le N do

B' = B' * B

i = i + 1

for i = i - 1 to 0 do

a_i = N/B'

N = N - a_i * B'

B' = B'/B
```

Číselné soustavy (2)

Získání (hodnoty) čísla N z jeho zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ postupným přičítáním:

```
N=a_0
B' = B
for i = 1 to n - 1 do
  N = N + a_i * B'
  B' = B' * B
```

Získání zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ čísla N (dané hodnoty) postupným odečítáním:

$$B' = i = 1$$

while $B' * B \le N$ do
 $B' = B' * B$
 $i = i + 1$
for $i = i - 1$ to 0 do
 $a_i = N/B'$
 $N = N - a_i * B'$
 $B' = B'/B$

Číselné soustavy (3)

$$N = a_{n-1} \cdot B^{n-1} + a_{n-2} \cdot B^{n-2} + \dots + a_1 \cdot B + a_0$$

= $(\dots (a_{n-1} \cdot B + a_{n-2}) \cdot B + \dots + a_1) \cdot B + a_0$

Získání (hodnoty) čísla N z jeho zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ postupným násobením:

$$N = a_{n-1}$$

for $i = n - 2$ to 0 do
 $N = N * B + a_i$

Získání zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ čísla N (dané hodnoty) postupným dělením:

```
a_0 = N \mod B

i = 1

while N \ge B do

N = N/B

a_i = N \mod B

i = i + 1
```

Číselné soustavy (3)

$$N = a_{n-1} \cdot B^{n-1} + a_{n-2} \cdot B^{n-2} + \dots + a_1 \cdot B + a_0$$

= $(\dots (a_{n-1} \cdot B + a_{n-2}) \cdot B + \dots + a_1) \cdot B + a_0$

Získání (hodnoty) čísla N z jeho zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ postupným násobením:

$$N = a_{n-1}$$

for $i = n - 2$ to 0 do
 $N = N * B + a_i$

Získání zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ čísla N (dané hodnoty) postupným dělením:

$$a_0 = N \mod B$$

 $i = 1$
while $N \ge B$ do
 $N = N/B$
 $a_i = N \mod B$
 $i = i + 1$

Číselné soustavy (3)

$$N = a_{n-1} \cdot B^{n-1} + a_{n-2} \cdot B^{n-2} + \dots + a_1 \cdot B + a_0$$

= $(\dots (a_{n-1} \cdot B + a_{n-2}) \cdot B + \dots + a_1) \cdot B + a_0$

Získání (hodnoty) čísla N z jeho zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}\dots S_1S_0)_B$ postupným násobením:

$$N = a_{n-1}$$

for $i = n - 2$ to 0 do
 $N = N * B + a_i$

Získání zápisu $(S_{n-1}S_{n-2}...S_1S_0)_B$ čísla N (dané hodnoty) postupným dělením:

$$a_0 = N \mod B$$

 $i = 1$
while $N \ge B$ do
 $N = N/B$
 $a_i = N \mod B$
 $i = i + 1$

ÚKOL

- Pro několik čísel zjistěte (hodnotu) čísla ze zápisů ve dvojkové, osmičkové, desítkové a šestnáctkové soustavě.
- Pro několik čísel zjistěte zápis čísla (dané hodnoty) ve dvojkové, osmičkové, desítkové a šestnáctkové soustavě.

Číselné soustavy (4)

Počítač:

- první mechanické počítací stroje dekadické, tj. používající desítkovou soustavu
- mechanické součásti mající 10 stabilních stavů = deset hodnot
- elektromechanické a elektronické součásti: nejsnadněji realizovatelné 2 stabilní stavy (relé sepnuto/rozepnuto, elektronkou či tranzistorem proud prochází/neprochází, mezi částmi integrovaného obvodu je/není napětí) = 2 hodnoty, 2 symboly (číslice, 0 a 1) → digitální zařízení
- použití dvojkové (binární) číselné soustavy: číslo jako součet mocninné řady o základu 2, zápis = posloupnost symbolů pro koeficienty

$$(11)_{10} = (1011)_2 = 1 \cdot 2^3 + 0 \cdot 2^2 + 1 \cdot 2^1 + 1 \cdot 2^0$$

Dlaší typy dat (čísla s řádovou čárkou, znaky), odvozeny od (celých) čísel $\rightarrow$ binární reprezentace všech typů dat.

Číselné soustavy (5)

Počítač pro člověka:

- použití číselných soustav o základu 2^k $(k \in \mathbb{N})$:
  - osmičkové (oktalové): symboly (číslice) 0 až 7
  - šestnáctkové (hexadecimální): symboly (číslice) 0 až 9 a A až F
- jednoduchý převod mezi soustavami:

Převod zápisu čísla v soustavě o základu B^k $(k \in \mathbb{N})$ na zápis v soustavě o základu B (a naopak):

každý symbol soustavy o základu B^k zapisující nějaké číslo nahradíme k-ticí symbolů soustavy o základu B zapisující stejné číslo (a naopak, k-tice symbolů zápisu brány "odzadu", chybějící symboly nahrazeny 0)

Binární logika (1)

Základní operace v počítači = logické operace

- formální základ = výroková logika zkoumá pravdivostní hodnotu výroků (pravda/nepravda, spojky/operátory "neplatí, že" → operace negace ¬, "a současně platí" → konjunkce ∧, "nebo platí" → disjunkce ∨, "jestliže platí, pak platí" → implikace ⇒ aj.)
- výroky = logické výrazy vyhodnocované na hodnoty pravda/nepravda, 1/0
- matematický aparát pro práci s log. výrazy: Booleova algebra (binární, dvoustavová, logika)
- fyzická realizace logické elektronické obvody základ digitálních zařízení
- binární logika: univerzální, teoreticky zvládnutá, efektivně realizovatelná logickými el. obvody

Binární logika (2)

Logická proměnná x

- veličina nabývající dvou možných diskrétních logických hodnot: 0
   (nepravda) a I (pravda)
- definice: $x = \mathbf{I}$ jestliže $x \neq \mathbf{0}$ a $x = \mathbf{0}$ jestliže $x \neq \mathbf{I}$

Logická funkce $f(x_1, \ldots, x_n)$

- funkce n logických proměnných $x_1, \ldots, x_n$ nabývající dvou možných diskrétních hodnot $\mathbf{0}$ (nepravda) a $\mathbf{I}$ (pravda)
- logická proměnná = logická funkce identity proměnné, skládání funkcí
- základní = logické operace

Booleova algebra (binární logika)

- algebra logických proměnných a logických funkcí
- dvouhodnotová algebra, algebra dvou stavů
- ullet relace rovnosti: f=g, právě když $ig(f={f I}\wedge G={f I}ig)ee ig(f={f 0}\wedge G={f 0}ig)$

Logické operace (1)

3 základní:

Negace (inverze)

pravdivá, když operand nepravdivý, jinak nepravdivá

• operátory: $\overline{x}$, NOT x, $\neg x$ (výrokově negace, algebraicky negace), $\overline{X}$ (množinově doplněk)

Logické operace (2)

Logický součin (konjunkce)

pravdivá, když oba operandy pravdivé, jinak nepravdivá

X	у	$x \cdot y$
0	0	0
0	ı	0
ı	0	0
I	ı	I

• operátory: $x \cdot y/\text{prázdný}$, x AND y, $x \wedge y$ (výrokově konjunkce, algebraicky průsek), $X \cap Y$ (množinově průnik)

Logické operace (3)

Logický součet (disjunkce)

nepravdivá, když oba operandy nepravdivé, jinak pravdivá

X	у	x + y
0	0	0
0	ı	1
	0	1
I	ı	I

• operátory: x+y, x OR y, $x \lor y$ (výrokově disjunkce, algebraicky spojení), $X \cup Y$ (množinově sjednocení)

Logické operace (4)

Logický výraz

- korektně vytvořená posloupnost (symbolů) logických proměnných a funkcí (operátorů) spolu se závorkami
- priority sestupně: negace, log. součin, log. součet
- např. $x \cdot \overline{y} + f(x, z) = (x \cdot \overline{y}) + f(x, z)$
- = zápis logické funkce

Logické rovnice

- ekvivalentní úpravy: negace obou stran, logický součin/součet obou stran se stejným výrazem, ..., log. funkce obou stran se stejnými ostatními operandy funkce
- NEekvivalentní úpravy: "krácení" obou stran o stejný (pod)výraz, např. x + y = x + z není ekvivalentní s y = z

Logické operace (5)

Axiomy (Booleovy algebry)

• komutativita:

$$x \cdot y = y \cdot x$$
  $x + y = y + x$

distributivita:

$$x \cdot (y+z) = x \cdot y + x \cdot z$$
  $x+y \cdot z = (x+y) \cdot (x+z)$

• identita (existence neutrální hodnoty):

$$\mathbf{I} \cdot x = x \qquad \mathbf{0} + x = x$$

• komplementárnost:

$$x \cdot \overline{x} = \mathbf{0}$$
  $x + \overline{x} = 1$

Logické operace (5)

Vlastnosti základních logických operací

nula a jednička:

$$\mathbf{0} \cdot \mathbf{x} = \mathbf{0} \qquad \mathbf{I} + \mathbf{x} = \mathbf{I}$$

• idempotence:

$$x \cdot x = x$$
  $x + x = x$

asociativita:

$$x \cdot (y \cdot z) = (x \cdot y) \cdot z$$
  $x + (y + z) = (x + y) + z$

• involuce (dvojí negace):

$$\overline{\overline{x}} = x$$

De Morganovy zákony:

$$\overline{x \cdot y} = \overline{x} + \overline{y}$$
  $\overline{x + y} = \overline{x} \cdot \overline{y}$

absorpce:

$$x \cdot (x + y) = x$$
  $x + x \cdot y = x$

a další

Logické operace (6)

Vlastnosti základních logických operací

- důkazy: s využitím axiomů a již dokázaných vlastností, rozborem případů (dosazením všech možných kombinací hodnot 0 a l za proměnné)
- použití: ekvivalentní úpravy (zjednodušování) logických výrazů

Logické operace (7)

Další operace

Implikace

 nepravdivá, když první operand pravdivý a druhý nepravdivý, jinak pravdivá

X	у	$x \rightarrow y$
0	0	ı
0	ı	1
	0	0
I	I	ı

• operátory: $x \to y$, $x \to y$ (výrokově i algebraicky implikace), $X \subseteq Y$ (množinově podmnožina)

Logické operace (8)

Ekvivalence

pravdivá, když operandy mají stejnou hodnotu, jinak nepravdivá

X	У	$x \equiv y$
0	0	1
0	ı	0
ı	0	0
I	I	I

• operátory: $x \equiv y$, x XNOR y, $x \equiv y$ (výrokově i algebraicky ekvivalence), $X \equiv Y$ (množinově ekvivalence nebo rovnost)

Logické operace (9)

Nonekvivalence (negace ekvivalence, aritmetický součet modulo 2)

pravdivá, když operandy mají různou hodnotu, jinak nepravdivá

X	у	$x \oplus y$			
0	0	0			
0	ı	l I			
1	0	1			
I	ı	0			

• operátory: $x \oplus y$, $x ext{ XOR } y$, $x \not\equiv y$ (výrokově i algebraicky negace ekvivalence), $X \not\equiv Y$ (množinově negace ekvivalence)

Logické operace (10)

Shefferova funkce (negace logického součinu)

• nepravdivá, když oba operandy pravdivé, jinak pravdivá

X	у	$x \uparrow y$
0	0	ı
0	ı	ı
ı	0	ı
I	ı	0

• operátory: $x \uparrow y$, x NAND y

Logické operace (11)

Piercova funkce (negace logického součtu)

• pravdivá, když oba operandy nepravdivé, jinak nepravdivá

X	у	$x \downarrow y$			
0	0	I			
0	ı	0			
ı	0	0			
I	I	0			

• operátory: $x \downarrow y$, x NOR y

Logické funkce (1)

- zadání pravdivostní tabulkou:
  - úplně funkční hodnota $f(x_i)$ definována pro všech 2^n možných přiřazení hodnot proměnným $x_i, 0 \le i < n$
  - neúplně funkční hodnota pro některá přiřazení není definována (např. log. obvod realizující funkci ji neimplementuje)
- základní tvary (výrazu):
  - součinový (úplná konjunktivní normální forma, ÚKNF) log. součin log. součtů všech proměnných nebo jejich negací (úplných elementárních disjunkcí, ÚED)

$$(X_0 + \ldots + X_{n-1}) \cdot \ldots \cdot (X_0 + \ldots + X_{n-1})$$
  $X_i = x_i$ nebo $\overline{x_i}$

 součtový (úplná disjunktivní normální forma, ÚDNF) – log. součet log. součinů všech proměnných nebo jejich negací (úplných elementárních konjunkcí, ÚEK)

$$(X_0 \cdot \ldots \cdot X_{n-1}) + \ldots + (X_0 \cdot \ldots \cdot X_{n-1})$$
  $X_i = x_i$ nebo $\overline{x_i}$

Logické funkce (2)

Převod log. funkce $f(x_i)$ na základní tvar (normální formu)

- ekvivalentními úpravami a doplněním chybějících proměnných nebo jejich negací
- tabulkovou metodou:
  - pro řádky s $f(x_i) = \mathbf{0}(\mathbf{I})$ sestroj log. součet (součin) všech x_i pro $x_i = \mathbf{0}(\mathbf{I})$ nebo $\overline{x_i}$ pro $x_i = \mathbf{I}(\mathbf{0})$
  - výsledná ÚKNF (ÚDNF) je log. součinem (součtem) těchto log. součtů (součinů)

				1 -/	
X	У	z	f(x, y, z)	ŰED	ÚEK
0	0	0	0	x+y+z	
0	0	1	0	$x+y+\overline{z}$	
0	ı	0	0	$x + \overline{y} + z$	
0	1	1	ı		$\overline{x} \cdot y \cdot z$
1	0	0	0	$\overline{x} + y + z$	-
1	0	1	ı		$x \cdot \overline{y} \cdot z$
1	1	0	I		$x \cdot y \cdot \overline{z}$
1	1		1		$x \cdot v \cdot z$

$$\text{ÚKNF}(f(x,y,z)): (x+y+z) \cdot (x+y+\overline{z}) \cdot (x+\overline{y}+z) \cdot (\overline{x}+y+z)$$

$$\text{ÚDNF}(f(x,y,z)): \overline{x} \cdot y \cdot z + x \cdot \overline{y} \cdot z + x \cdot y \cdot \overline{z} + x \cdot y \cdot z$$

ÚKOL

Převeďte několik log. funkcí se třemi a více proměnnými do ÚKNF a ÚDNF.

Logické funkce (3)

Věta (O počtu log. funkcí)

Existuje právě 2^(2ⁿ) logických funkcí s n proměnnými.

Funkce f^1 jedné proměnné

X	f ₀ 0	f_1	f_2	f_3
	0	X	$\overline{X}$	ı
0	0	0	ı	ı
ı	0	ı	0	ı

Funkce f^2 dvou proměnných

х у	f ₀ 0	<i>f</i> ₁	f ₂	f ₃	f ₄	f ₅	<i>f</i> ₆ ⊕	f ₇ +	<i>f</i> ₈ ↓	<i>f</i> ₉ ≡	$\frac{f_{10}}{\overline{y}}$	f_{11}	$\frac{f_{12}}{\overline{x}}$	$f_{13} \rightarrow$	<i>f</i> ₁₄ ↑	f ₁₅
0 0 0 I I 0 I I	0 0 0	0 0 0	0 0 1 0	0 0 1	0 I 0 0	0 I 0 I	0 1 1 0	0 I I	0 0 0	1 0 0	1 0 1 0	I 0 I	I I 0 0	I I 0 I	 	

září-prosinec 2009

Logické funkce (4)

Funkce více než dvou proměnných

pro *n*= 3:

$$f(x, y, z) = x \cdot f(\mathbf{I}, y, z) + \overline{x} \cdot f(\mathbf{0}, y, z)$$

a podobně pro n > 3

Věta (O reprezentaci log. funkcí)

Jakoukoliv logickou funkci libovolného počtu proměnných lze vyjádřit pomocí logických funkcí dvou proměnných.

Logické funkce (4)

Funkce více než dvou proměnných

pro n = 3:

$$f(x, y, z) = x \cdot f(\mathbf{I}, y, z) + \overline{x} \cdot f(\mathbf{0}, y, z)$$

a podobně pro n > 3

Věta (O reprezentaci log. funkcí)

Jakoukoliv logickou funkci libovolného počtu proměnných lze vyjádřit pomocí logických funkcí dvou proměnných.

Logické funkce (5)

Zjednodušení výrazu logické funkce

- optimalizace za účelem dosažení co nejmenšího počtu operátorů (v kompromisu s min. počtem typů operátorů)
- důvod: méně (typů) log. obvodů realizujících funkci (menší, levnější, nižsí spotřeba, ...)

Algebraická minimalizace

$$\begin{array}{ll} f &=& \overline{x} \cdot y \cdot z + x \cdot \overline{y} \cdot z + x \cdot y \cdot \overline{z} + x \cdot y \cdot z \\ & // \ \, \text{dvakrát přičteme} \ \, x \cdot y \cdot z \ \, \text{(idempotence)} \\ f &=& (\overline{x} \cdot y \cdot z + x \cdot y \cdot z) + (x \cdot \overline{y} \cdot z + x \cdot y \cdot z) + (x \cdot y \cdot \overline{z} + x \cdot y \cdot z) \\ & // \ \, \text{distributivita} \\ f &=& y \cdot z \cdot (\overline{x} + x) + x \cdot z \cdot (\overline{y} + y) + x \cdot y \cdot (\overline{z} + z) \ \, // \ \, \text{komplementárnost} \\ f &=& x \cdot y + y \cdot z + x \cdot z \end{array}$$

pro složitější výrazy náročná

Logické funkce (5)

Zjednodušení výrazu logické funkce

Karnaughova metoda (Veitch diagram)

- nahrazení algebraických ekvivalentních úprav geometrickými postupy
- nalezení minimálního výrazu
- k výrazu v základním součtovém tvaru se sestaví tzv. Karnaughova mapa = tabulka vyplněná l v buňkách reprezentující log. součiny, součiny reprezentované sousedními buňkami se liší v 1 proměnné
- hledání smyček (minterm) v mapě splňujících jisté podmínky (min. počet, max. oblast vyplněná I, počet políček mocnina 2, mohou se překrývat, pokrytí všech I)
- smyčky po vyloučení komplementárních proměnných a jejich negací reprezentují log. součiny výsledného součtového tvaru

Logické funkce (6)

Zjednodušení výrazu logické funkce

Karnaughova metoda (Veitch diagram)

$$f = \overline{x} \cdot y \cdot z + x \cdot \overline{y} \cdot z + x \cdot y \cdot \overline{z} + x \cdot y \cdot z$$

	$\overline{x} \cdot \overline{y}$	$\overline{x} \cdot y$	$x \cdot y$	$x \cdot \overline{y}$
Z				
Z				

Obrázek: Karnaughova mapa

$$f = x \cdot y + y \cdot z + x \cdot z$$

výpočetně náročná (hledání smyček)

Další algoritmické metody: tabulační (Quine-McCluskey), branch-and-bound (Petrick), Esspreso logic minimizer aj

31 / 58

ÚKOL

Pokuste se minimalizovat log. funkce z přechozího úkolu.

Logické funkce (7)

Úplný systém logických funkcí

- = množina log. funkcí, pomocí kterých je možné vyjádřit jakoukoliv log. funkci (libovolného počtu proměnných)
- ightarrow množina log. funkcí dvou proměnných (Věta o reprezentaci log. funkcí)
  - (1) negace $\overline{x}$, log. součin $x \cdot y$ a log. součet x + y
  - (2) negace $\overline{x}$ a implikace $x \to y$
  - a další

Minimální úplný systém logických funkcí

- úplný systém, ze kterého nelze žádnou funkci vyjmout tak, aby zůstal úplný
- (1) NENÍ: $x \cdot y = \overline{\overline{x} + \overline{y}}$, $x + y = \overline{\overline{x} \cdot \overline{y}}$ (De Morganovy zákony)
- (2) je
- (3) negace $\overline{x}$ a log. součin $x \cdot y$
- (4) negace $\overline{x}$ a log. součet x + y
- a další

Logické funkce (7)

Úplný systém logických funkcí

- = množina log. funkcí, pomocí kterých je možné vyjádřit jakoukoliv log. funkci (libovolného počtu proměnných)
- → množina log. funkcí dvou proměnných (Věta o reprezentaci log. funkcí)
  - (1) negace $\overline{x}$, log. součin $x \cdot y$ a log. součet x + y
  - (2) negace $\overline{x}$ a implikace $x \to y$
  - a další

Minimální úplný systém logických funkcí

- úplný systém, ze kterého nelze žádnou funkci vyjmout tak, aby zůstal úplný
- (1) NENÍ: $x \cdot y = \overline{\overline{x} + \overline{y}}$, $x + y = \overline{\overline{x} \cdot \overline{y}}$ (De Morganovy zákony)
- (2) je
- (3) negace $\overline{x}$ a log. součin $x \cdot y$
- (4) negace $\overline{x}$ a log. součet x + y
- a další

Logické funkce (8)

Minimální úplný systém logických funkcí

Jediná funkce:

- Shefferova ↑ (negace log. součinu)
- Piercova ↓ (negace log. součtu)
- důkaz: vyjádření negace a log. součinu (součtu)

Vyjádření logické funkce pomocí Shefferovy nebo Piercovy funkce

- vyjádření funkce v základním součtovém tvaru
- 2 zjednodušení výrazu funkce, např. pomocí Karnaughovy metody
- aplikace De Morganových zákonů pro převedení výrazu do tvaru, který obsahuje pouze Shefferovy nebo pouze Piercovy funkce

Logické funkce (8)

Vyjádření logické funkce pomocí Shefferovy nebo Piercovy funkce

$$f = \overline{x} \cdot y \cdot z + x \cdot \overline{y} \cdot z + x \cdot y \cdot \overline{z} + x \cdot y \cdot z$$

$$f = x \cdot y + y \cdot z + x \cdot z$$

$$f = \overline{x \cdot y \cdot \overline{y \cdot z}} + x \cdot z$$

$$f = \overline{\overline{x \cdot y} \cdot \overline{y \cdot z}} \cdot \overline{x \cdot z}$$

$$f = (\overline{x} + y + z) \cdot (x + \overline{y} + z) \cdot (x + y + \overline{z}) \cdot (x + y + z)$$

$$f = (x + y) \cdot (y + z) \cdot (x + z)$$

$$f = \overline{x + y} + \overline{y + z} \cdot (x + z)$$

$$f = \overline{x + y} + \overline{y + z} \cdot (x + z)$$

$$f = \overline{x + y} + \overline{y + z} + \overline{x + z}$$

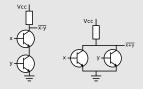
$$f = \overline{x + y} + \overline{y + z} + \overline{x + z}$$

ÚKOL

Vyjádřete log. operace negace, log. součin, log. součet, implikace, ekvivalence a nonekvivalence pomocí (1) Shefferovy funkce a (2) Piercovy funkce.

Fyzická realizace logických funkcí (1)

- dříve pomocí spínacích relé a elektronek
- dnes pomocí tranzistorů v integrovaných obvodech

Obrázek: Realizace log. operací NAND a NOR

- realizace log. operací pomocí integrovaných obvodů logických členů, hradel
  - vstupy = reprezentované log. proměnné
  - výstup = výsledek realizované log. operace
  - stavy (signály) na vstupech/výstupu = log. (binární) hodnoty $\mathbf{0}/\mathbf{I} =$ míra informace s jednotkou $\mathbf{1}$ bit
- symbolické značky log. členů ve schématech zapojení logických obvodů realizujících lib. log. funkci

Fyzická realizace logických funkcí (2)

Obrázek: Symbolické značky logických členů (podle normy IEC)

Obrázek: Symbolické značky logických členů (tradiční, ANSI)

Fyzická realizace logických funkcí (3)

Obrázek: Schéma zapojení log. obvodu realizujícího log. funkci f pomocí log. členů realizujících log. operaci NAND

ÚKOL

Nakreslete schéma zapojení log. obvodu realizujícího log. operace NOT, AND, OR, implikace, ekvivalence a XOR pomocí log. členů realizujících operaci (1) NAND a (2) NOR.

Logické obvody

- jeden výstup: realizace jedné log. funkce
- více výstupů: realizace více log. funkcí zároveň $\to$ realizace vícebitové log. funkce $^{\rm n}{\rm f}$
- n-tice vstupů: reprezentace vícebitových (n-bitových) log.
   proměnných ⁿx = vícebitový log. obvod
- kombinační: stavy na výstupech obvodu (tj. funkční hodnota) závisí pouze na okamžitých stavech na vstupech (tj. hodnotách proměnných)
- sekvenční: stavy na výstupech obvodu (tj. funkční hodnota) závisí nejen na okamžitých stavech na vstupech (tj. hodnotách proměnných), ale také na přechozích stavech na vstupech

Kombinační logické obvody (1)

- stavy na výstupech obvodu (tj. funkční hodnota) závisí pouze na okamžitých stavech na vstupech (tj. hodnotách proměnných)
- jedné kombinaci stavů na vstupech odpovídá jediná kombinace stavů na výstupech

Kombinační logické obvody (2)

Komparátor

- provádí srovnání hodnot dvou log. proměnných A a B na vstupu
- tři výstupy udávající pravdivost vztahů: A < B, A > B a A = B, realizace tříbitové log. funkce

$$Y_{<} = Y(A < B), Y_{>} = Y(A > B), Y_{=} = Y(A = B)$$

jednobitový:

$$Y_{<} = \overline{\overline{A} \cdot B} \quad Y_{>} = A \cdot \overline{B} \quad Y_{=} = A \cdot B + \overline{A} \cdot \overline{B}$$

$$Y_{<} = \overline{\overline{\overline{A} \cdot B}} \quad Y_{>} = \overline{\overline{A} \cdot \overline{B}} \quad Y_{=} = \overline{\overline{A} \cdot B} \cdot \overline{A \cdot \overline{B}}$$

Kombinační logické obvody (3)

Komparátor

Α	В	Y<	Y _{>}	Y =
0	0	0	0	ı
0	ı	ı	0	0
ı	0	0	ı	0
ı	ı	0	0	I

Obrázek: Pravdivostní tabulka a schéma zapojení jednobitového komparátoru

 vícebitový: paralelní zapojení jednobitových pro každý řád vícebitových proměnných od nejvýznamějšího po nejméně významný

Obrázek: Schéma zapojení vícebitového komparátoru

Kombinační logické obvody (4)

Multiplexor

Obrázek: Symb. značka multiplexoru

- přepíná na výstup Q log. hodnotu na jednom z 2^n datových vstupů D_i vybraném na základě n-bitové hodnoty na adresním vstupu A
- ullet kromě výstupu Q navíc ještě negovaný (invertovaný) výstup $\overline{Q}$
- např. čtyřvstupý (4 datové vstupy, dvoubitový adresní vstup) realizuje log. funkci

$$Q = \overline{A_0} \cdot \overline{A_1} \cdot D_0 + \overline{A_0} \cdot A_1 \cdot D_1 + A_0 \cdot \overline{A_1} \cdot D_2 + A_0 \cdot A_1 \cdot D_3$$

Kombinační logické obvody (5)

Multiplexor

A_0	A_1	Q
0	0	D_0
0	ı	D_1
ı	0	D_2
ı	I	D_3

Obrázek: Pravdivostní tabulka a schéma zapojení čtyřvstupého multiplexoru

• použití: multiplexování datových vstupů na základě adresy

Kombinační logické obvody (6)

Binární dekodér

 nastaví (na I) jeden z 2ⁿ výstupů S_i odpovídající n-bitové hodnotě na adresním vstupu A

A_0	A_1	<i>S</i> ₀	S_1	S_2	<i>S</i> ₃
0	0		0	0	0
0	ı	0	ı	0	0
ı	0	0	0	ı	0
I	I	0	0	0	I

Obrázek: Pravdivostní tabulka a schéma zapojení bin. dekodéru se čtyřmi výstupy

použití: dekodér adresy pro výběr místa v paměti

Kombinační logické obvody (7)

Binární sčítačka

- čísla ve dvojkové soustavě = binárně reprezentovaná
- platí stejná pravidla aritmetiky jako v desítkové soustavě, např. (+ je zde aritmetické sčítání!):

$$0 + 0 = 0$$
  $0 + I = I$ $I + I = I0$

- sčítačka sečte binární hodnoty v každém řádu dvou n-bitových proměnných A a B podle pravidel aritmetiky pro sčítání, tj. s přenosem hodnoty do vyššího řádu
- realizuje log. funkce součtu S_i v řádu $0 \le i < n$ a přenosu r_i z řádu i do vyššího řádu:

$$S_i = A_i \oplus B_i \oplus r_{i-1}$$
  $r_i = A_i \cdot B_i + (A_i + B_i) \cdot r_{i-1},$ $r_{-1} = 0$

Kombinační logické obvody (8)

Binární sčítačka

A_i	B _i	r_{i-1}	Si	ri
0	0	0	0	0
0	0	ı	1	0
0	ı	0	1	0
0	ı	ı	0	ı
ı	0	0	1	0
ı	0	ı	0	ı
1	1	0	0	1
ı	ı	I	ı	ı

Obrázek: Pravdivostní tabulka a schéma zapojení jednobitové sčítačky (pro řád i)

- vícebitová: paralelní zapojení jednobitových pro každý řád vícebitových proměnných od nejméně významného po nejvýznamější
- použití: (aritmetické) sčítání binárně reprezentovaných 8-, 16-, 32-,
   atd. bitových čísel

Sekvenční logické obvody (1)

- stavy na výstupech obvodu (tj. funkční hodnota) závisí nejen na okamžitých stavech na vstupech (tj. hodnotách proměnných), ale také na přechozích stavech na vstupech
- předchozí stavy na vstupech zachyceny vnitřním stavem obvodu
- nutné identifikovat a synchronizovat stavy obvodu v čase
- čas: periodický impulsní signál = "hodiny" (clock), diskrétně určující okamžiky synchronizace obvodu, generovaný krystalem o dané frekvenci

```
Obrázek: Časový signál "hodin" (clock)
```

zpětné vazby z (některých) výstupů na (některé) vstupy

Sekvenční logické obvody (2)

Přenos dat (hodnot vícebitových log. proměnných):

ullet sériový: bity (hodnoty $oldsymbol{0/I}$) přenášeny postupně v čase za sebou po jednom datovém vodiči

Obrázek: Sériový přenos dat

paralelní: bity přenášeny zároveň v čase po více datových vodičích

Obrázek: Paralelní přenos dat

úlohy transformace mezi sériovým a paralelním přenosem

Sekvenční logické obvody (3)

Klopné obvody

nejjednodušší sekvenční obvody

druhy:

- astabilní: nemají žádný stabilní stav, periodicky (např. podle hodinových impulsů) překlápí výstupy z jednoho stavu do druhého; použití jako generátory impulsů
- monostabilní: jeden stabilní stav na výstupech, po vhodném řídícím signálu je po definovanou dobu ve stabilním stavu; použití k vytváření impulsů dané délky
- bistabilní: oba stavy na výstupech stabilní, zůstává v jednom stabilním stavu dokud není vhodným řídícím signálem překlopen do druhého; použití pro realizaci pamětí

Řízení:

- asynchronně signály (0 nebo I) na datových vstupech
- synchronně hodinovým signálem
- hladinou signálu: horní (1) nebo dolní (0)
- hranami signálu: nástupní (A -> I) neho sestupní (I -> I) Jan Outrata (KI UP) září-prosinec 2009

52 / 58

Sekvenční logické obvody (4)

Klopný obvod (typu) RS

Obrázek: Symb. značka klopného obvodu RS

- nejjednodušší bistabilní, základ ostatních
- jednobitový paměťový člen
- asynchronní vstupy R (Reset) pro nulování log. hodnoty na výstupu Q (v čase i) a S (Set) pro nastavení hodnoty
- ullet kromě výstupu Q navíc ještě negovaný (invertovaný) výstup $\overline{Q}$

Sekvenční logické obvody (5)

Klopný obvod (typu) RS

R	S	Qi	$\overline{Q_i}$
0	0	Q_{i-1}	$\overline{Q_{i-1}}$
0		ı	0
ı	0	0	ı
ı	ı	N/A	N/A

Obrázek: Pravdivostní tabulka a schéma zapojení klopného obvodu RS

ullet varianta se synchronizačním vstupem C s hodinových signálem

Sekvenční logické obvody (6)

Klopný obvod (typu) D

Obrázek: Symb. značka a schéma zapojení klopného obvodu D

- realizace pomocí klopného obvodu RS, navíc vstupy R a S
- ullet typ Latch: asynchronní řízení stavu vstupu D hladinou signálu na vstupu C
- typ D: synchronní (flip-flop) řízení stavu vstupu D nástupní hranou hodinového signálu na vstupu C
- typ Master-Slave: dvoufázový (master, slave), synchronní řízení stavu vstupu D nástupní i sestupní hranou hodinového signálu na vstupu C, rozšíření = klopný obvod (typu) JK

Sekvenční logické obvody (7)

Klopný obvod (typu) D

Obrázek: Symb. značka a schéma zapojení klopného obvodu JK

 implementace ve formě integrovaných obvodů, např. MH 7472, MH 7474, MH 7475

Sekvenční logické obvody (8)

Obvody v počítačích:

• **sériová sčítačka**: (aritmetické) sčítání log. hodnot dodávaných na vstupy v sériovém tvaru po jednotlivých řádech

Obrázek: Schéma zapojení sériové sčitačky

 paralelní registr (střádač): vícebitová paměť pro hodnotu dodanou paralelně na více vstupů

Obrázek: Symb. značka a schéma zapojení paralelního registru

Sekvenční logické obvody (9)

Obvody v počítačích:

 sériový (posuvný) registr: vícebitová paměť pro hodnotu dodanou sériově na vstupu, použití pro transformaci sériových dat na paralelní

Obrázek: Symb. značka a schéma zapojení sériového registru

 čítač: paměť počtu impulsů na hodinovém vstupu, binárně reprezentovaný počet na vícebitovém výstupu

Obrázek: Symb. značka a schéma zapojení čítače

Reprezentace dat

Kódování dat

- data v počítači: celá čísla, čísla s řádovou čárkou, znaky různých abeced (pro písmena, cifry, symboly atd.) – alfanumerické znaky, speciální a řídící znaky
- binární reprezentace = kódování dat do binární hodnoty
- kód (kódování) = zobrazení čísel a znaků na binární hodnoty, pomocí kódových schémat a tabulek
- kód (kódové slovo) = zobrazená binární hodnota, obecně posloupnost kódových znaků
- dekódování = převod kódového slova na původní číslo nebo znak
- různé kódy pro uložení dat, zpracování dat, zabezpečení (uložení, přenosu) dat proti chybám atd.
- kódující a dekódující log. obvody s pamětí = kodéry, dekodéry

Celá čísla

= interval $\langle$ min. nekladné, max. nezáporné $\rangle$ – hranice závisí na (konečném) počtu n bitů pro reprezentaci a použitém kódu Nezáporná čísla:

Vážený poziční kód

- = binární zápis (nezáporného) čísla ve dvojkové soustavě
- např. $123 = (123)_{10} = [IIII0II]_2$
- $(0, 2^n 1)$

Dvojkově desítkový kód (BCD, Binary Coded Decimal)

- binární zápis desítkových číslic (nezáporného) čísla (zapsaného v desítkové soustavě) ve dvojkové soustavě s pevným počtem 4 dvojkových číslic
- např. $123 = [000100100011]_{BCD}$
- $(0, 10^{n/4} 1)$, pro $n = 4^k$
- neefektivní, složitější log. obvody, snadno dekódovatelný pro člověka, použití pro zobrazení čísel

Celá čísla

Nezáporná i záporná čísla:

Přímý kód

- znaménkový bit (0 pro nezáporná, I pro záporná čísla) + (vážený poziční) kód pro absolutní hodnotu čísla sign-magnitude
- např. $-123 = [IIIII0II]_{S2}$
- $\langle -2^{n-1}-1, 2^{n-1}-1 \rangle$
- neefektivní (nevyužitý 1 kód), nevhodný pro aritmetiku (testování znaménka, různé postupy sčítání a odčítání)

Aditivní kód

- vážený poziční kód pro (nezáporné) číslo rovno součtu kódovaného čísla a zvolené konstanty
- konstanta obvykle 2ⁿ⁻¹
- např. $123 = [IIIII0II]_{A(128)}, -123 = [I0I]_{A(128)}$
- $(-2^{n-1}, 2^{n-1} 1)$
- jinak reprezentovaná nezáporná čísla, složitější násobení, použití pro reprezentaci exponentu u reprezentace čísel s řádovou čárkou

Celá čísla

Inverzní (jedničkový doplňkový) kód

- = pro nezáporná čísla vážený poziční kód, pro záporná log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty, 1. bit má význam znaménka
  - např. $-123 = [I \dots 0000100]_I$
- $\langle -2^{n-1}-1, 2^{n-1}-1 \rangle$
- neefektivní (nevyužitý 1 kód), nevhodný pro aritmetiku (různé postupy sčítání a odčítání)

(Dvojkový) doplňkový kód

- pro nezáporná čísla vážený poziční kód, pro záporná log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty zmenšené o 1 (ekv. log. negace všech bitů váženého pozičního kódu absolutní hodnoty s binárním přičtením I), 1. bit má význam znaménka
- např. $-123 = [I \dots 000010I]_{2'}$
- $\langle -2^{n-1}, 2^{n-1} 1 \rangle$
- efektivní, vhodný pro aritmetiku (odčítání pomocí sčítání se záporným číslem)

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika celých čísel pomocí aditivního, inverzního (jedničkově doplňkového) a (dvojkově) doplňkového kódu.

= **podmnožina racionálních čísel** – přesnost omezena na počet platných číslic, z důvodu konečné reprezentace

Fixní řádová čárka

- pevně zvolený max. počet n platných číslic pro necelou část čísla (část za čárkou)
- ullet uložena pouze celočíselná část $oldsymbol{x}\cdotoldsymbol{B^n}\Rightarrow$ přibližná reprezentace
- přesnost (rozlišení čísel) B^{-n} , "přesnost na n platných číslic za čárkou"
- ⇒ celočíselná aritmetika (se zachováním přesnosti)

Fixní řádová čárka

Reprezentace necelé části čísla:

 necelá část F čísla jako součet (případně nekonečné) mocninné řady o základu B:

$$F = a_{-1} \cdot B^{-1} + a_{-2} \cdot B^{-2} + \cdots$$

$$(0,625)_{10} = 6 \cdot 10^{-1} + 2 \cdot 10^{-2} + 5 \cdot 10^{-3} =$$

$$(0,101)_2 = 1 \cdot 2^{-1} + 0 \cdot 2^{-2} + 1 \cdot 2^{-3}$$

 tatáž necelá část čísla může být v soustavě o jednom základu vyjádřena konečnou řadou, zatímco v soustavě o jiném základu nekonečnou řadou, např.

$$\begin{array}{rcl} (0,4)_{10} & = & 4\cdot 10^{-1} = \\ (0,011001100\ldots)_2 & = & 0\cdot 2^{-1} + 1\cdot 2^{-2} + 1\cdot 2^{-3} + 0\cdot 2^{-4} + 0\cdot 2^{-5} + 1\cdot 2^{-6} + 1\cdot 2^{-7} + 0\cdot 2^{-8} + 0\cdot 2^{-9} \end{array}$$

získání zápisu necelé části čísla v dané číselné soustavě a naopak:
 podobné postupy jako pro celá čísla, jen místo dělení je násobení a naopak

Fixní řádová čárka

Získání (případně nekonečného) zápisu $(S_{-1}S_{-2}\ldots)_B$ necelé části F čísla (dané hodnoty) postupným násobením:

$$a_{-1} = 0$$

 $i = -1$
while $F > 0$ do
 $F = F * B$
 $a_i = F \mod B$
 $F = F - a_i$ $i = i + 1$

Fixní řádová čárka

Získání (případně přibližné hodnoty) necelé části F čísla z jejího (konečného) zápisu $(S_{-1}S_{-2}\dots S_{-n+1}S_{-n})_B$ postupným dělením:

$$F = a_{-n}$$

for $i = -n + 1$ to -1 do
 $F = F//B + a_i$
 $F = F//B$

- // označuje dělení s řádovou čárkou
- převod zápisu necelé části čísla v soustavě o základu B^k na zápis v soustavě o základu B (a naopak) stejný jako u celých čísel

Fixní řádová čárka

Binární reprezentace:

- = BCD nebo doplňkový kód celočíselné části čísla vynásobeného Bⁿ
- např. pro doplňkový kód $-5,25 = [\mathbf{I} \dots \mathbf{0} \mathbf{1} \mathbf{0} \mathbf{1} \mathbf{1}]_{2'}$ (přesnost na 2 platné číslice za čárkou)
- ullet interval čísel, hranice závisí na počtu t=m+n bitů pro reprezentaci a použitém kódu pro celou a necelou část čísla
- např. pro doplňkový kód: $\langle -2^{m-1}, 2^{m-1} 2^{-n} \rangle$
- různé formáty binární reprezentace, např. Qm.n (Texas Instruments),
   fxm.t
- použití u zařízení bez jednotky pro výpočty s plovoucí řádovou čárkou, při vyžadování konstantní přesnosti nebo kvůli rychlejší celočíselné aritmetice

Plovoucí řádová čárka

- pohyblivá pozice čárky mezi platnými číslicemi celé a necelé části čísla ~ počítačová realizace vědecké notace čísla
- číslo x reprezentováno v **semilogaritmickém tvaru** o základu b: $\mathbf{x} = \mathbf{s} \cdot \mathbf{b}^{\mathbf{e}}$
  - (pro $x \neq 0$) -b < s < 0 nebo 0 < s < b, tj. s,e takové, že před čárkou je pouze první nenulová číslice s
  - ullet používaný desítkový (b=10) a dvojkový (b=2) základ
  - např. $123,456 = 1,23456 \cdot 10^2 = 1,929 \cdot 2^6,$ $-0.123 = -1.23 \cdot 10^{-1} = -1.968 \cdot 2^{-4}$
- uloženy znaménko do 1 bitu, exponent e (včetně znaménka) do m bitů a normovaný tvar s absolutní hodnoty čísla do n bitů (significand, "mantissa")
  - exponent v aditivním kódu (s konstantou rovnou $2^{m-1}-1$) udává rozsah reprezentace, $\langle -b^{b^k}, b^{b^k} \rangle$, kde $b^k = 2^{m-1}-1$
  - normovaný tvar absolutní hodnoty čísla v kódu pro fixní řádovou čárku (u základu 2 se číslice 1 před čárkou neukládá) udává přesnost reprezentace b^{-n}

Plovoucí řádová čárka

Různé formáty s různou přesností (standard IEEE 754):

- ullet základ b=2 i b=10, vážený poziční kód pro normovaný tvar
- single (float, 32 bitů) 8 bitů pro exponent, 23 bitů pro normovaný tvar, rozsah $\sim \langle -10^{38}, 10^{38} \rangle$, asi 7 platných desítkových číslic

```
123.456 = [0100001011110110110100101111001]_2

-0.123 = [101111011111100111001101101]_2
```

- **double** (64 bitů) 11 bitů pro exponent, 52 bitů pro normovaný tvar, rozsah $\sim \langle -10^{308}, 10^{308} \rangle$, asi 16 platných desítkových číslic
- další: half (16 bitů, 5 pro exponent), extended (long double, 80 bitů, 15 pro exponent), quad (128 bitů, 15 pro exponent)
- speciální "čísla": $-\infty, +\infty$ (exponent samé I, normovaný tvar nulový), NaN (Not a Number, exponent samé I), $-0 \neq 0$ (exponent i normovaný tvar nulové)

Plovoucí řádová čárka

- aritmetika s plovoucí řádovou čárkou
  - použité zaokrouhlovací algoritmy a výjimky (pro nedefinované operace)
  - měřítko výkonnosti počítačů (ve vědeckých výpočtech), jednotka
     FLOPS (FLoating point Operations Per Second)
- mnohem širší množina čísel než u fixní řádové čárky na úkor nižší přesnosti

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika racionálních čísel s fixní i plovoucí řádovou čárkou.

- posloupnost tisknutelných znaků = znaků různých abeced (pro písmena, cifry, symboly atd.) – alfanumerické znaky
- speciální a (netisknutelné) řídící znaky jen některé se zahrnují do plain textu

ASCII (American Standard Code for Information Interchange, 1963)

- standarní kódová tabulka pro kódování znaků anglické abecedy, cifer, symbolů (matematických aj.), speciálních (mezera, interpunkce, atd.) a řídících znaků (původně pro ovládání dálnopisu, odřádkování, návrat vozíku, tabulátory, backspace aj.)
- každý znak kódován původně do 7 bitů = 128 znaků
- přidán nejvyšší 8. bit, tj. tabulka rozšířena o dalších 128 znaků: některé znaky národních abeced, další speciální znaky (grafické, jednotky aj.)

Dec	Hex	Name	Char	Ctrl-char	Dec	Hex	Char	Dec	Hex	Char	Dec	Hex	Char
0	0	Null	NUL	CTRL-@	32	20	Space	64	40	@	96	60	,
1	1	Start of heading	SOH	CTRL-A	33	21	1	65	41	A	97	61	a
2	2	Start of text	STX	CTRL-B	34	22		66	42	В	98	62	b
3	3	End of text	ETX	CTRL-C	35	23	#	67	43	С	99	63	С
4	4	End of xmit	EOT	CTRL-D	36	24	\$	68	44	D	100	64	d
5	5	Enquiry	ENQ	CTRL-E	37	25	%	69	45	E	101	65	e
6	6	Acknowledge	ACK	CTRL-F	38	26	8.	70	46	F	102	66	f
7	7	Bell	BEL	CTRL-G	39	27		71	47	G	103	67	g l
8	8	B ackspace	BS	CTRL-H	40	28	(	72	48	н	104	68	h
9	9	Horizontal tab	HT	CTRL-I	41	29	)	73	49	I	105	69	i
10	OA.	Line feed	LF	CTRL-J	42	2A		74	4A	J	106	64	j
11	OB	Vertical tab	VT	CTRL-K	43	2B	+	75	4B	K	107	6B	k
12	OC.	Form feed	FF	CTRL-L	44	2C	,	76	4C	L	108	6C	1
13	0D	Carriage feed	CR	CTRL-M	45	2D	-	77	4D	M	109	6D	m
14	Œ	Shift out	SO	CTRL-N	46	2E		78	4E	N	110	6E	n
15	0F	Shift in	SI	CTRL-O	47	2F	/	79	4F	0	111	6F	0
16	10	Data line escape	DLE	CTRL-P	48	30	0	80	50	P	112	70	р
17	11	Device control 1	DC1	CTRL-Q	49	31	1	81	51	Q	113	71	q
18	12	Device control 2	DC2	CTRL-R	50	32	2	82	52	R	114	72	r
19	13	Device control 3	DC3	CTRL-S	51	33	3	83	53	S	115	73	s
20	14	Device control 4	DC4	CTRL-T	52	34	4	84	54	T	116	74	t
21	15	Neg acknowledge	NAK	CTRL-U	53	35	5	85	55	U	117	75	u
22	16	Synchronous idle	SYN	CTRL-V	54	36	6	86	56	V	118	76	٧
23	17	End of xmit block	ETB	CTRL-W	55	37	7	87	57	W	119	77	w
24	18	Cancel	CAN	CTRL-X	56	38	8	88	58	X	120	78	×
25	19	End of medium	EM	CTRL-Y	57	39	9	89	59	Υ	121	79	у
26	1A	Substitute	SUB	CTRL-Z	58	3A	:	90	5A	Z	122	7A	Z
27	1B	Escape	ESC	CTRL-[	59	3B	;	91	5B	[	123	7B	{
28	1C	File separator	FS	CTRL-\	60	3C	<	92	5C	1	124	7C	1
29	1D	Group separator	GS	CTRL-]	61	3D	-	93	5D	]	125	7D	}
30	1E	Record separator	RS	CTRL-^	62	3E	>	94	5E	^	126	7E	~
31	1F	Unit separator	US	CTRL	63	3F	?	95	5F		127	7F	DEL

Obrázek: ASCII tabulka

ASCII

- několik rozšíření pro různé národní abecedy různé kódové tabulky rozšířené ASCII, např. ISO 8859-1, CP437 (IBM PC, OS MS DOS)
- pro znaky české abecedy (východoevropské/středoevropské jazyky):
  - ISO 8859-2 (ISO Latin 2): standard ISO, používaný v UNIXových operačních systémech (OS)
  - Windows 1250 (CP1250): kód firmy Microsoft, používaný v OS MS Windows, od ISO 8859-2 se liší např. ve znacích š, ť, ž
  - Mac CE: kód firmy Apple, používaný v Apple MAC OS
  - CP852 (PC Latin 2): kód firmy IBM, používaný v OS MS DOS
  - další (česko-slovenské): kód Kamenických (další používané v OS MS DOS), KOI8-ČS (kód v rámci RVHP) a další
- ASCII art výtvarné umění kresby obrázků pomocí znaků ASCII v neproporcionálním fontu, např. emotikony ("smajlíky"), použití u textových negrafických systémů

Obrázek: ASCII art

EBCDIC (1964)

- kódování firmy IBM podle kódu pro děrné štítky
- základní osmibitový, rozšířený 16-bitový, různé pro různé národní abecedy
- nespojitý pro znaky latinky, dnes nepoužívaný

Unicode (1987–1991)

- rozšíření ASCII nestačí a ajsou d-hoc (např. problematické pro východoasijské, arabské, hebrejské aj. znaky)
- původně 16-bitová tabulka znaků UCS-2 (Universal Character Set)
- později oddělení množiny znaků a kódů pro ně (do kódových bodů a do bitů)
- = standard **ISO 10646** (definice UCS, 31-bitová) + algoritmy pro texty zprava doleva a oboustranné texty
- UCS = otevřená množina pojmenovaných znaků všech abeced a kombinovaných znaků (např. diakritických), v současnosti (2009) více než 100 000 znaků (poslední verze 5.1 z roku 2008), znaky jen přidávány, prostor pro více než milion znaků
- znakové sady = kódování podmnožiny znaků do kódových bodů (nezáporných celých čísel, $\mathbf{U}+\mathbf{hexčíslo}$), např. původní ASCII a její rozšíření, BMP (Basic Multilingual Plane) = první 65534 znaků UCS

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

- binární kódování kódových bodů
- pro jednoznačné kódování celé tabulky Unicode by bylo potřeba 21 bitů (hodnoty 0₁₆ až 10FFFF₁₆)
- UTF-8: do posloupnosti 1 až 6 bytů, kompatibilní s ASCII (7bitové, přímo) a ISO 8859-1 (prvních 128 dvoubajtových), nezávislý na "endian" itě systémů, všeobecně používané (zejména v UNIXových OS a na Internetu a WWW), RFC 3629
  - znaky U+0 až U+7F do 1 bytu 0_{16} až $7F_{16}$ (přímo)
  - další jako posloupnosti bytů, kde každý má nejvyšší bit roven $\mathbf{I}$, 1. byte $C0_{16}$ až FD_{16} určuje, kolik bytů posloupnost má (počtem nejvyšších jedničkových bitů následovaných $\mathbf{0}$), 5 bitů pro kód znaku, další byty 80_{16} až BF_{16} , 6 bitů pro kód znaku, big-endian
  - BMP jen 1 až 3 byty, české 1 nebo 2 byty (diakritické)
  - byty FE₁₆, FF₁₆ nepoužity

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

Tabulka: Kódování UTF-8

• např. "Příliš" = $[50C599C3AD6C69C5A1]_{16}$ ("ř" = U + 159, "í" = U + ED, "š" = U + 161)

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

- UTF-16: do posloupnosti 1 až 2 slov (2 byte), používané zejména v OS MS Windows a prog. jazyku Java, dříve UCS-2 (pevně 16 bitů)
  - ullet znaky U+0 až U+FFFF do 2 bytů přímo
  - další znaky do 4 bytů, 1. $D8_{16}$ až DB_{16} , 3. DC_{16} až DF_{16} , 2 bity pro kód znaku

Tabulka: Kódování UTF-16

- např. "Příliš" = $[0050015900ED006C00690161]_{16}$
- BOM (Byte-Order Mark, UTF signatura) = znak U + FEFF ("nedělitelná mezera nulové šířky") k rozlišení pořadí ukládání bytů (little/big-endian) v UTF-16 a odlišení UTF-16 od UTF-8, v UTF-16 byty $FE_{16}FF_{16}$ pro big-endian a $FF_{16}FE_{16}$ pro little-endian, v UTF-8 tyto byty neplatné, kód znaku jsou byty $EF_{16}BB_{16}BF_{16}$ (ve standardu explicitně povolené, ale nedoporučované, ale OS MS Windows používají k označení UTF-8)

Unicode

Způsob kódovaní (UTF, UCS Tranformation Format)

 další: UTF-32/UCS-4 (pevně do 4 byte, příliš nepoužívané), UTF-7 (do posloupnosti 7-bitových ASCII znaků, pro e-mail), aj.

Kód pro nový řádek

- různý v různých operačních systémech
- LF (Line Feed, odřádkování, A₁₆): v UNIXových OS
- CR (Carriage Return, návrat vozíku, D₁₆) + LF: v OS MS DOS a Windows
- CR: v OS od firmy Apple

Escape sekvence

- = posloupnosti znaku **ESC (Escape, 1B_{16})** následovaného jedním nebo více znaky z ASCII
- rozšíření ASCII se speciálním významem sekvencí pozice kurzoru, barva nebo font textu na obrazovce znakového terminálu, přepnutí módu zařízení aj.

ÚKOL

Vytvořte binární reprezentace několika českých slov s diakritickými znaky pomocí kódování UTF-8 a UTF-16. K dispozici máte Unicode tabulku znaků (UCS).

- slouží k zabezpečení (binární reprezentace) dat proti chybám při jejich přenosu
- chyba = změna bitu
- detekční kódy: detekují chyby (změněné bity) v datech, při detekované chybě mohou být data znovu vyžádána (nebo i implicitně pomocí potvrzování správně přijatých dat = pozitivní potvrzování a časové prodlevy)
- samoopravné kódy (error correction code, ECC): dále poskytují možnost opravy (jistého množství) chyb a rekonstrukci původních (správných) dat
- kódy bin. reprezentace pro čísla a znaky samy o sobě nejsou zabezpečeny, tzn. změněné (chybné) bity jsou stejně pravděpodobné jako původní (správné)
- = (většinou) redundantní doplnění dat o detekční/samoopravný kód dat
- příjemce také vypočte kód, pokud je jiný než přijatý, detekuje/opraví chybu

Detekční kódy (error detection codes)

Opakování

- data rozdělena do bloků, bloky opakovány = kód
- příjemce porovná původní (první) a opakované bloky, různé = chyba
- jednoduché, neefektivní, nedetekuje stejné chyby ve všech blocích

Parita

- data rozdělena do bloků, pro lichý/sudý počet I v bloku je kód roven
   I, jinak 0 (paritní bit), lichá/sudá parita
- příjemce provede totéž a porovná paritní bit, různý = chyba
- detekuje pouze lichý počet chyb
- použití pro detekci chyb při přenosu z/do pamětí

Detekční kódy (error detection codes)

Kontrolní součet (checksum)

- aritmetický součet čísel reprezentovaných daty a bitu indikujícího přetečení součtu, kód je log. negace bin. reprezentace součtu
- příjemce provede součet i s kódem, nenulový = chyba
- např. DODELAT
- parita je speciální případ

Detekční kódy (error detection codes)

Cyklický redundantní součet (Cyclic Redunadacy Check, CRC)

- využívá algebraické teorie konečných polí a polynomů nad nimi
- bity bloku dat reprezentují koeficienty polynomu, který je vydělen pevným polynomem, kód tvoří koeficienty výsledného polynomu
- příjemce provede totéž a porovná CRC, různý = chyba
- blok byte (CRC-8), 2 byte (CRC-16), 4 byte (CRC-32) Internet, komprese, atd.
- např. DODELAT
- parita je speciální případ (CRC-1)
- použití u počítačových sítí a úložných zařízení

Další: založené na Hammingově vzdálenosti, lib. hashovací funkce aj.

Samoopravné kódy (Error Correction Codes, ECC, Forward Error Correction, FEC)

• použití pro úložná zařízení a u bezdrátové komunikace

Opakování

většinově se vyskytující blok je správný

Multidimenzionální parita

- data organizována po blocích do mřížky a spočítány parity pro řádky i sloupce
- pro chybný bit jsou chybné řádková i sloupcová parita

Obrázek: 2-dimenzionální parita

• n-dimenzionální parita umožňuje opravit n/2 chyb

Samoopravné kódy (Error Correction Codes, ECC, Forward Error Correction, FEC)

Hammingův kód

- založen na Hammingově vzdálenosti a paritě
- umožňuje detekovat až 2 současné chyby a opravit 1 chybu (Hammingova vzdálenost ≤ 1)
- např. DODELAT
- použití u operačních pamětí

Další (výkonnější): **Reed-Solomonovy kódy** (CD/DVD, DSL), BCH kódy, konvoluční kódy aj.

Osobní počítač

Obrázek: Počítač IBM PC (1981)

Personal Computer, PC

- příbuznost a (částečná nebo úplná) kompatibilita s počítači IBM PC (1981), procesory Intel x86 kompatibilní
  - XT (eXTended, 1983) 8-bitový, procesor Intel 8088, 4,77 MHz, 16–256 kB RAM, operační systém MS DOS
  - AT (Advanced technology, od 1984) 16/32/64-bitové, procesory Intel od 80286, až 16 MB RAM
  - ztráta vlivu na standardizaci po PS/2 (1987), ve prospěch firem Intel (hardware) a Microsoft (software)
- = základní koncepce technického provedení počítače
- převládající koncepce mikropočítačů (otevřená politika IBM)

4 D > 4 D > 4 B > 4 B > B = 900

Počítačová sestava

Počítač, počítačová sestava = stavebnice s modulární architekturou – variabilita, rozšiřitelnost, vyváženost

- hardware = technické vybavení počítače, fyzické součásti, elektronická digitální a elektromechanická zařízení
- software = programové vybavení počítače, operační systém a aplikace, firmware = programy vestavěné do hardware (např. BIOS)
- neustálý vývoj, posouvání hranic možností

Obrázek: Počítačová skříň

Skříň (case, chassis)

- provedení (form factor): desktop, (mini/midi/big)tower, rackové, laptop/notebook, palmtop, embedded, atd.
- korespondence s rozměry základní desky (otvory pro zdroj, konektory, lišty pro přídavné karty)
- kovová (plech) konstrukce s plastovými kryty
- šachty pro mechaniky výměnných médií a karet (5,25",3,5", PCMCIA) aj., tlačítka pro zapnutí a reset, signalizace a indikátory (detekce otevření, LED), konektory pro USB, audio aj.
- výrobci: Antec, AOpen, ASUS, Chieftec, Cooler Master, DFI, Ever Case, Foxconn a další

4□ > 4□ > 4 = > 4 = > = 900

5 / 41

Obrázek: Zdroj napájení

Zdroj napájení (power supply) nebo Baterie

- zajišťuje el. napájení stejnosměrným proudem všech (vnitřních) součástí počítače
- konektory PC Main (P1, 20/24 pinů, do základní desky), ATX12V (P4, 4/8 pinů, do základní desky, pro procesor), 4- a 15-pinové (pro disková zařízení PATA, SATA), 6/8-pinové (pro PCI-Express), a C14 IEC pro elektrickou šňůru
- typicky $+3,3,\pm5,\pm12~V$, 300-800~W pro osobní počítače, 25-100~W pro laptopy, více zdrojů (redundantních) pro servery a pracovní stanice, efektivita od 75 do 90 %
- korespondence s rozměry základní desky (konektory) a skříně, AT nebo ATX
- výrobci: Antec, Enermax, Foxconn a další

Obrázek: Ilustrace počítače

Vnitřní součásti: základní deska, procesor, operační pamět, rozšiřující karty (grafická, zvuková, síťová aj.), pevné disky, mechaniky výměnných médií (CD/DVD, floppy, aj.), zdroj, ventilátory

Vnější součásti: displej, klávesnice, myš, touchpad

Periferie: disková zařízení (pro pevné disky i výměnná média), síťová zařízení (přepínače, směrovače, přístupové body, modemy aj.), multimediální zařízení (reproduktory, mikrofon, webová kamera, antény), tiskárna, plotter, skenner, tablet, trackball, joystick a další

 některé vnější součásti a periferie mohou být součástí skříně (notebook, palmtop, Mac), např. displej, klávesnice, touchpad, síťová a multimediální zařízení, tablet aj.

Obrázek: Základní deska

- základní součást, ke které (na kterou) se připojují další zařízení, které propojuje: procesor(y), paměti, přídavné karty, disková zařízení, periferie a další
- vícevrstvý obdélníkový plošný spoj s obvody propojujícími zařízení pomocí vnitřních sběrnic

- formáty (form factor):
  - PC/XT (IBM) první pro osobní počítače, de facto standard
  - AT (IBM) 305×350 mm, varianta Baby
  - ATX (Intel, 1995) 244 × 305 mm, nejpoužívanější, varianty micro (244 × 244 mm), Extended, Flex, Ultra
  - BTX (Intel) 266×325 mm, lepší chlazení a napájení než ATX, varianty micro, Extended aj., neujal se
  - $\bullet$ ETX 95 imes 114 mm, v embedded počítačích
  - odpovídající skříň, různé konektory pro napájení od zdroje, různé rozmístění konektorů pro periferie
- výrobci: Aopen, ASRock, ASUS, Biostar, EPoX, Foxconn, Gigabyte Technology, Intel, Jetway, Micro-Star, Palit, Soyo, VIA a další

Sběrnice (bus)

- paralelní nebo sériová soustava vodičů propojujících zařízení pro komunikaci a přenos dat (řízeným protokolem)
- parametry:
  - šířka přenosu (bit) určuje, kolik bitů lze najednou přenést
  - frekvence (MHz) frekvence hodinového signálu
  - rychlost/propustnost (MB/s) určuje množství dat přenesených za jednotku času, frekvence × šířka (v bytech)
- vnitřní: na základní desce (součást jejích obvodů), vesměs paralelní
- vnější (rozhraní): k diskovým zařízením a periferiím, kombinované nebo sériové
- synchronní zařízení synchronizována, většina vnitřních
- multimaster může být řízena více zařízeními než jedním (typicky procesorem), tzv. busmastering

Sběrnice (bus) - části:

- adresová výběr adresy v paměti nebo zařízení na sběrnici, šířka 8 až 64 bitů – určuje, s jak velkou pamětí nebo s kolika zařízeními lze (přímo) pracovat
- datová přenos dat po sběrnici, šířka 1 až 128 bitů, udává "bitovost" sběrnice
- řídící řízení zařízení na sběrnici pomocí řídících a stavových informací, šířka 1 až 8 bitů určuje počet řídících signálů a stavů

Vnitřní sběrnice

procesorová, systémová (CPU, front side bus)

- připojená zařízení: procesor(y), paměti (cache, operační), severní
  můstek čipsetu, příp. řadič kanálů (periferní procesory, u mainframe
  počítačů)
- 8- až 64-bitová, šířka datové části (většinou) koresponduje s adresní
- frekvence (FSB): 66, 100, 133, 266, 400, 533, 1066, ..., 1600 MHz
- patice (socket) = konektor pro procesor
- sloty = konektory pro operační paměti, příp. procesor

Vnitřní sběrnice

rozšiřující, lokální (expansion, local bus)

- určuje standard pro připojená zařízení **přídavné karty**
- sloty pro karty: grafické, zvukové, síťové, multimediální, diskové řadiče, pro periferie aj.
- integrované karty součástí základní desky, dnes běžně zvuková, síťová, diskové řadiče, někdy i grafická (tzv. all-in-one)
- ISA (Industry Standard Architecture) nejstarší pro IBM PC, původně pro procesor Intel 80286, 8/16-bitová, frekvence 4,77/8,33 MHz, manuální konfigurace karet pomocí tzv. jumperů (propojka vodičů) nebo v BIOSu, dnes se u osobních počítačů téměř nevyskytuje, přetrvává v průmyslových počítačích
- MCA (Microchannel Architecture) od IBM pro procesory Intel 80386 jako náhrada za ISA, 16/32-bitová, frekvence 10–25 MHz, umožňuje busmastering, nekompatibilní s ISA, nerozšířila se mimo IBM (PS/2)

Vnitřní sběrnice

rozšiřující, lokální (expansion, local bus)

- EISA (Extended ISA) zpětně kompatibilní s ISA, pro procesory Intel 80386, 8/16/32-bitová, frekvence 8,33 MHz umožňuje busmastering, dnes nepoužívaná
- VLB (VESA Local Bus) pro procesory Intel 80486, 32-bitová, závislá na ISA, počet slotů klesá s frekvencí 25–50 MHz (např. 3 při 33 MHz, 1 při 40 MHz), dnes nepoužívaná
- PCI (Peripheral Component Interconnect)
  - od Intelu pro procesory Intel Pentium, umožňuje busmastering
  - umožňuje zařízením přímý přístup do operační paměti, použití i v jiných počítačích než IBM PC kompatibilních
  - 64-bitová (Pentium), 32-bitové přenosy (pro procesory Intel 80486)
  - frekvence 33, 66, 100, 133 MHz
  - Plug & Play (PnP, 1992, Intel, Microsoft, Compaq) standard pro automatickou konfiguraci karet, typu, parametrů a bezkonfliktní přiřazení zdrojů (viz BIOS)

14 / 41

Vnitřní sběrnice

rozšiřující, lokální (expansion, local bus)

- AGP (Accelerated Graphic Port)
  - od Intelu pro procesory Intel Pentium II
  - propojení grafických karet přímo s procesorem a operační pamětí (podobně jako procesorová sběrnice)
  - 32-bitová, frekvence základní 66 MHz = AGP $1\times$, pak AGP $2\times$, $4\times$, $8\times$ různý počet bitů za takt
  - dnes nahrazena PCI Express
- PCI Express (PCI-E)
  - nástupce PCI (a AGP), ne zpětně kompatibilní (existuje zpětně kompatibilní rozšíření PCI-X)
  - 1-32-bitová, 1,25 GHz
  - ullet 1× (různé karty), 16× (grafické karty), verze 2.0
- další: InfiniBand, HyperTransport, RapidIO, průmyslové (VME),
   AMR, CNR pro připojení modemových a zvukových karet, dnes nepoužívané

Vnější sběrnice a rozhraní

Na ploše základní desky:

- rozhraní/sběrnice pevných disků a mechanik výměnných médií (CD/DVD, floppy aj.): IDE/PATA, SATA, SCSI, Fibre Channel
- patice pro cache paměti, BIOS
- rozšiřující konektory: pro sběrnice USB, FireWire, zvukové konektory
- konektory pro další zařízení: napájení, aktivní chladiče (ventilátory), tlačítka, signalizace a indikátory, reproduktor ve skříni aj.

Konektory na (zadním) panelu základní desky:

- integrovaných karet: zvukové (stereo jack, optické), síťové (RJ-45), grafické (VGA = D-SUB, DVI, HDMI)
- vnějších sběrnic USB, FireWire, eSATA, I²C, pro periferie
- vstupně/výstupních periferií (čip Super I/O): klávesnice, myš (PS/2), paralelního (Centronics, LPT), sériového (RS 232, COM), MIDI, infra rozhraní (porty)

• pro přídavné karty: PCMCIA, ExpressCard aj.

Obrázek: Blokové schéma základní desky

Čipová sada (chipset)

- integrované obvody (s pasivním chladičem žebrovaná měď) na základní desce pro řízení pamětí a sběrnic, propojení procesoru, sběrnic a připojení dalších zařízení
- konstruované pro konkrétní typy a počty/množství procesorů a pamětí
- severní můstek, systémový řadič (north bridge, memory controller hub)
  - propojuje procesorovou sběrnici (procesor, paměti) s vnitřními sběrnicemi (AGP, PCI Express) a jižním můstkem (můstky, interní sběrnice)
  - obsahuje např. řadič operační paměti (dříve, dnes součást procesoru),
     řadič cache paměti = vyrovnávací paměti mezi různě rychlými zařízeními (na frekvenci rychlejšího), např. procesorem a operační pamětí

Obrázek: Blokové schéma základní desky

- Čipová sada (chipset)

  o jižní můstek, vstupně/výstupní řadič (south bridge, I/O controller hub)
  - propojuje severní můstek a vnitřní sběrnice (PCI, PCI Express) s vnějšími, příp. se sběrnicí ISA
  - obsahuje např. řadič diskových zařízení a polí, řadič DMA (Direct Memory Access, umožnění přímého přístupu zařízení do operační paměti), řídící obvody vnějších sběrnic a rozhraní a připojení BIOSu (sběrnice LPC k čipu Super I/O), integrované karty
  - výrobci: Intel, AMD, NVidia, VIA Technologies, SiS a další

Obrázek: Hlavní obrazovka BIOSu

BIOS, Basic Input Output System

- = program poskytující základní nízkoúrovňové služby: start počítače, vstupní (obsluha klávesnice, myši), výstupní (text, grafika), dále např. datum a čas, správa napájení, síťové
  - rozhraní mezi hardwarem a operačním systémem
- umožňuje základní konfiguraci hardwaru počítače (tzv. SETUP): zapnutí/vypnutí zařízení, základní nastavení zařízení (parametrů, přiřazení zdrojů – přerušení, DMA kanály, vstupní/výstupní adresy, přiřazený paměťový rozsah aj.), zařízení pro zavedení operačního systému
- = firmware uložený v paměti ROM (Flash EEPROM) na základní desce
- konfigurační data v paměti CMOS RAM zálohované baterií
- výrobci: Award, Phoenix, Ami

19 / 41

- ovlivňuje kvalitu počítačové sestavy, zvláště vzhledem k dalšímu rozšiřování a modernizaci
- parametry: typ patice/slotu pro procesor(y) a použitelné procesory, chipset, počet a typy slotů pro paměti a přídavné karty, integrované karty, rozhraní a konektory pro periferie, rychlosti sběrnic

Obrázek: Procesor

- centrální prvek počítače vykonávající sekvenčně (až na skoky) instrukce programu uloženého v operační paměti
- mikroprocesor = integrovaný obvod/čip (velmi vysokého stupně integrace) v patici (socket) nebo slotu na základní desce
- pasivní (dříve) a aktivní chlazení (ventilátor)
- "jádro počítače"

• části:

- řadič (řídící jednotka, central unit, CU) zpracovává instrukce programu nad daty čtenými z registrů, paměti nebo vstupního zařízení, výsledy zapisuje do registrů, paměti nebo výstupního zařízení
- aritmeticko-logická jednotka (ALU) realizuje aritmetické a logické instrukce, celočíselná a v plovoucí řádové čárce
- registry paměťové buňky přímo v procesoru, nejrychleji dostupná paměť procesoru
- vyrovnávací paměti cache (L1, L2), řadič cache
- sběrnicová a stránkovací jednotka, řadič operační paměti, ...
- von Neumannova koncepce, místy harwardská

• frekvence:

- vnitřní (taktovací) nominální frekvence procesoru, 1 MHz až několik
   (3) GHz, odvozena od vnější frekvence pomocí násobitele
   nastavovaného jumpery (dříve) nebo v BIOSu, násobky 0,5, rozsah 1,5
   až 15 (u nových procesorů), typicky od 3 do 7,5
- vnější frekvence procesorové sběrnice na základní desce, určená severním můstkem chipsetu

- patice (socket): vývody procesoru ve formě pinů (dříve) nebo plošek (dnes), téměř výhradní, např. Socket 1–3 (169–238 pinů) pro Intel/AMD 80486, Intel Pentium OverDrive, Socket 4,5,7 (273–321 pinů) pro Intel Pentium (MMX), AMD K5, K6, Socket 370 (370 pinů) pro Intel Celeron, Pentium III, Socket 478 pro Intel Celeron, Pentium 4, Socket A/462 pro AMD Athlon (XP), Duron, Socket 754 pro AMD Athlon 64, Socket 940 pro AMD Opteron, Socket 775 pro Intel Pentium 4/D, Celeron, Core 2, Socket AM2/3 pro AMDAthlon 64, Opteron, Sempron, Phenom (II), Socket 1156/1366 pro Intel Core i5/7 a další
- slot: podobně jako přídavné karty do rozšiřujících sběrnic, vyjímečně, např. Slot 1 (242 pinů) pro Intel Celeron, Pentium Pro, II a III, Slot 2 (330 pinů) pro Intel II Xeon, Slot A (242 pinů) pro AMD Athlon K7
- výrobci (pro osobní počítače): Intel, AMD, VIA Technologies, IBM, Transmeta, Texas Instruments a další specializované

Instrukční sada

- = množina všech instrukcí procesoru, pevně zabudována (dnes upravitelná/rozšiřitelná)
- CISC (Complete Instruction Set Computer) tzv. úplná instrukční sada, všechny možné déle trvající instrukce, u osobních počítačů navenek procesoru, např. Intel, AMD
- RISC (Reduced ISC) redukovaná instrukční sada, jen několik základních jednoduchých rychlých instrukcí, ostatní složitější jsou složeny ze základních, např. IBM Power PC, u osobních počítačů interně u novějších procesorů Intel, AMD
- instrukce přesunu (mezi registry, operační pamětí), aritmetické, logické (log. operace, posuvy, rotace), skoku, vstupně/výstupní (pro práci s periferiemi), ostatní (řídící aj.), a další

Registry

- = paměťové buňky přímo v procesoru, pro potřeby vykonávání instrukcí
  - velikost podle datové části procesorové sběrnice, 8, 16, 32, 64 bitů
  - univerzální (datové) pro operandy, mezivýsledky a výsledky instrukcí, např. EAX, EBX atd.
- se stanoveným významem pro řízení vykonávání programu, např.
   EIP, ESP, EFlags, pro implicitní operandy a výsledky, např. ESI, EDI, pro řízení procesoru aj.
- matematického koprocesoru pro operace v plovoucí řádové čárce (Floating Point Unit, FPU)

- vedoucí výrobce procesorů pro osobní počítače, od 1972 i další (IBM, AMD, Cyrix)
- 4004 (1971) první, 4-bitový, 108 kHz, 2300 tranzistorů
- 8008 (1972), 8080 (1974), 8088 (1979) 8-bitové, 2–5 MHz,
   6–29 tis. tranzistorů
- **8086** (1978) 1. 16-bitový
- 80286 (1982) 16-bitový, 24-bitová adresová, až 12 MHz, 130 tis. tranzistorů
  - reálný režim po inicializaci procesoru, podle 8086
  - chráněný režim zapnutí instrukcí z reálného (bez možnosti zpět),
     stránkování paměti (stránky = kusy fyzické paměti) a virtuální
     paměť, adresace až 16 MB fyzické operační paměti a 1 GB virtuální, 4
     úrovně ochrany programu (Ring 0 až 3)

- 80386 (1985) 1. 32-bitový, vnější 16 MHz, 280 tis. tranzistorů, verze SX (do základních desek pro 16-bitový 80286), DX, segmentace paměti (segmenty = oblasti virtuální paměti programu s různými právy), 32-64 kB L2 cache na základní desce
- 8087, 80287, 80387SX, 80487SX matematické koprocesory, na základní desce vedle procesoru
- 80486 (1989) vnější 25 MHz, 1,2 mil. tranzistorů, verze SX (vylepšený 80386, 8 kB L1 cache), DX, DX/2 (dvojnásobná vnitřní frekvence), DX/4 (trojnásobná), integrovaný matematický koprocesor, pipelining = více rozpracovaných instrukcí zároveň
- Pentium (1993) 64-bitový (vnitřně 32!), 32-bitová adresová, vnější 60 MHz, 3.1 mil. tranzistorů, 16 kB L1 (8 kB pro instrukce, 8 kB pro data, harwardská koncepce), rysy RISC instrukční sady, superskalární architektura = více (2) proudů vykonávání instrukcí, umožňuje provádět více (2) instrukcí současně, 2 ALU, "předvídání" cílové adresy instrukcí podmíněných skoků, klony AMD-K5, "Cyrix M1.

- Pentium MMX (MultiMedia eXtension), MMX2 až 200 MHz, 57 a 70 instrukcí pro zpracování multimediálních dat (s opakujícími se smyčkami, paralelní vykonávání, s plovoucí řádovou čárkou, využití registrů FPU), architektura SIMD (Single Instruction Multiple Data, paralelní zpracování dat), data zpracovávána po 64 bitech
- Pentium Pro (P6, 1995) 36-bitová adresní část sběrnice, druhý čip v pouzdře pro 256 kB až 1 MB L2 cache, RISC jádro, 5 paralelních jednotek (2 ALU, 2 sběrnicové, 1 FPU)
- Pentium II (1997) od 233 MHz, vnější 100 MHz, 7,5 mil. tranzistorů, nové pouzdro (S.E.C.) do slotu Slot 1, verze Xeon pro servery a pracovní stanice (vyšší výkon), Mobile (M) pro notebooky (nižší spotřeba)
- Celeron vnější 66 MHz, bez L2 cache → pomalý, od verze 300A 128 kB L2 cache, pouzdro (PPGA) do patice Socket 370 (existuje redukce na Slot 1)

- Pentium III (1999) od 400 MHz, vnější až 133 MHz, 9,5 mil. tranzistorů, dvě výrobní technologie (0,25 a 0,18μm vyšší výkon, nižší spotřeba, 1,6 V místo 2 V), integrovaná 256kB L2 cache na čipu, 70 nových instrukcí SSE (Streaming SIMD Extensions) pro 3D
- Pentium 4 (2000) od 1,3 GHz, vnější 400 a 533 MHz (technologie DualBus dvojice paměťových karet), 42 mil. tranzistorů, nové jádro, architektura NetBurst vyšší frekvence, ale i spotřeba (potřeba zdroje ATX-P4 s přídavným konektorem), další cache (např. Execution Trace Cache pro dekódované makroinstrukce), dalších 144 instrukcí SSE2 pro plovoucí řádovou čárku, verze HT (HyperThreading) zdvojené registry, simulace dvou procesorů
- Itanium (2001) 1. plně 64-bitový, instrukční sada IA-64 (Itanium), pro servery a pracovní stanice
- Core (2006) vícejádrové, sdílená až 2/6MB L2 cache, verze Solo, Duo (32-bitové), Core 2 (64-bitové), Duo, Quad (2× cache), Extreme, i3/5/7/9 (až 12 MB L3 cache)

Paměti (memory)

- paměťové zařízení pro ukládání (binárních) dat
- parametry:
  - kapacita, přenosová rychlost, přístupová doba (doba od požadavku do vydání dat), spolehlivost (doba mezi poruchami)
  - energetická závislost (neudrží data bez el. napájení), způsob přístupu (přímý, sekvenční od začátku paměti), druh (statické/dynamické – obsah potřeba periodicky obnovovat) a další
  - cena za bit v závislosti zejm. na kapacitě (nepřímo) a přenosové rychlosti (přímo)

Paměti (memory)

- vnitřní pro krátkodobé ukládání kódu a dat spuštěných programů, např. registry procesoru, operační a vyrovnávací paměť, přídavné karty, a trvalé uložení firmware a základních konfiguračních dat počítače, např. BIOS, přídavné karty
  - menší kapacity (do desítek GB), vyšší přenosové rychlosti (GB–TB/s), přístupová doba do desítek ns, spolehlivé, energ. závislé i nezávislé, přímý přístup, statické i dynamické
- vnější pro dlouhodobé ukládání programů a (jiných) dat, např. pevné disky, výměnná média (CD/DVD, floppy, aj.) a jiná disková zařízení
  - větší kapacity (až stovky TB), nižší přenosové rychlosti (do stovek MB/s), přístupová doba ms (přímý přístup) až min. (sekvenční přístup), méně spolehlivé, energ. nezávislé, statické

Vnitřní paměti

Obrázek: Struktura vnitřní paměti

- zapojeny jako matice paměťových buněk s kapacitou 1 bit
- po bytech adresovány hodnotou adresy na adresní části sběrnice, dekódované (binárním) dekodérem, který vybere adresový vodič (nastaví log. I)
- na výstupu datové části sběrnice zesilovače
- typy:
  - pouze pro čtení (ROM, Read Only Memory) energ. nezávislé, použití např. firmware (BIOS, karty)
  - i pro zápis např. RAM (Random Access Memory, s náhodným přístupem), energ. závislé, rychlejší než ROM, použití všude jinde než ROM

Paměti ROM

 ROM – data trvale a neměnně "zapsána" při výrobě, použité obvody pro buňky určují uloženou hodnotu

Obrázek: Realizace buňky paměti ROM

 PROM (Programmable ROM) – z výroby samé log. I, jediný zápis pomocí programátoru PROM – proudem cca 10 mA se přepálí NiCr pojistka a tím se "zapíše" log. 0

Obrázek: Realizace buňky paměti PROM

 EPROM (Erasable PROM) – uchování log. hodnoty pomocí el. náboje – kondenzátoru s velkým svodovým odporem, zápis pomocí programátoru EPROM, výmaz celé paměti odvedením náboje např. pomocí UV záření

Paměti ROM

- EEPROM (Electrically EPROM) výmaz působením el. impulsů
- Flash EEPROM uchování log. hodnoty pomocí pole tranzistorů, přepisovatelné, organizace po blocích, omezený max. počet zápisů (cca 100 tis.), dnes používané

Statická RAM (SRAM)

- rychlé (přístupová doba jednotky ns, rychlost stovky GB/s až jednotky TB/s), ale složité → použití: cache paměti
- realizace buňky: bistabilní klopný obvod, např. v technologii MOS –
   2 datové vodiče: Data pro zápis, Data pro čtení (negace uložené hodnoty)

Obrázek: Realizace buňky paměti SRAM v technologii MOS

Dynamická RAM (DRAM)

- uchování log. hodnoty pomocí el. náboje kondenzátoru, který se samovolně i čtením vybíjí ⇒ potřeba periodicky obnovovat (čipsetem) = refresh
- kondenzátor + refresh = větší přístupová doba (jednotky až desítky ns), menší rychlost (jednotky až desítky GB/s), ale jednoduché → použití: operační paměti

Obrázek: Realizace buňky paměti DRAM v technologii TTL

Dynamická RAM (DRAM)

- typy:
  - FPM (Fast Page Mode) využívá se toho, že data jsou v souvislé oblasti paměti a přístup je pomocí stránkování paměti, 1. byte plným počtem taktů, následující menším, např. 5-3-3-3 = časování paměti, moduly DIP a SIMM
  - **EDO** (Extended Data Output) částečné překrývání operací přístupu do paměti, časování např. 5-2-2-2, moduly SIMM
  - SDRAM (Synchronous DRAM) synchronní s frekvencí procesorové sběrnice základní desky, časování typicky 5-1-1-1, moduly DIMM
  - DDR SDRAM (Double Data Rate SDRAM) 2 datové přenosy v
     1. cyklu (na vzestupné i sestupné hraně taktu), např. PC2100 (133 MHz), PC2700 (166 MHz)
  - RDRAM (Rambus DRAM) speciální paměťová sběrnice (rychlejší 800 MHz, užší), podpůrné čipy pro komunikaci s řadičem paměti v modulu RIMM

Dynamická RAM (DRAM)

- moduly:
  - DIP do procesorů Intel 80286, v patici na základní desce
  - SIMM (Single Inline Memory Module) čipy na podélné destičce plošného spoje = karta do slotu/banky na základní desce, první 30 pinů, 8/16-bitové, 256 kB až 4 MB, FPM, pro Intel 80286 až 80486, další 70 pinů, 32-bitové, 4–64 MB, EDO
  - DIMM (Dual IMM) 168/184 pinů, 64-bitové, 16 MB až 4 GB, SO-DIMM pro notebooky (72, 144, 200 pinů), (DDR) SDRAM
  - RIMM (Rambus IMM) 184 pinů, 64 MB až 1 GB, RDRAM

Obrázek: Modul operační paměti

 výrobci: Transcend, Corsair Memory, Kingmax, Kingston Technology, Samsung Electronics a další

CMOS RAM (Complementary Metal Oxide Silicon)

- nepatrná klidová spotřeba, zálohované baterií na základní desce
- použití: konfigurační data BIOSu

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září-prosinec 2009 38 / 41

Paměť cache

- vyrovnávací paměť mezi různě rychlými zařízeními (na frekvenci rychlejšího), např. procesorem a operační pamětí, pamětí a diskovým zařízením apod.
- rychlejší zařízení používá paměť cache, do které se načtou data z pomalejšího zařízení, celá oblast/blok obsahující požadovaná data
- v případě operační paměti využití toho, že programy používají (souvislé) oblasti paměti, pro instrukce i data
- cache miss = požadovaná data nejsou v cache a musí se načíst z pomalejšího zařízení
- organizace do bloků, při přeplnění vyřazní bloků algoritmem LRU (Least Recently Used) – nejdéle nepoužívaný

Paměť cache

- = asociativní paměť = k datům se přistupuje na základě klíče = celá nebo část adresy
  - tabulky se sloupci klíč (tag), data a další informace (platnost dat, pro LRU, synchronizační u více cache pamětí aj.)
  - plně asociativní klíč je celá adresa, jedna tabulka ⇒ velký klíč, hodně porovnání (bin. komparátor) → nepoužívají se
  - n-cestně asociativní klíč je část adresy, zbytek tzv. třída určující řádek v n tabulkách (bin. dekodér) ⇒ menší klíč, méně porovnání → nejpoužívanější, např. n = 4
  - přímo mapovaná 1-cestně asociativní, pomalejší, moc se nepoužívá

Obrázek: Schéma cache paměti

Paměť cache

- zápis dat přes cache do pomalejšího zařízení:
  - write-through ihned při zápisu do cache
  - write-back až později, např. při přeplnění cache, vyšší výkon

L1 (primární, first level cache)

- mezi procesorem a procesorovou sběrnicí
- 8 kB, součást procesoru, od procesoru Intel 80486 (4-cestně asociativní)

L2 (sekundární, second level cache)

- mezi procesorovou sběrnicí a operační pamětí, pro urychlení práce s pamětí
- 32 kB až 6 MB, na základní desce (dříve) i jako součást procesoru (pouzdro, čip), od procesoru Intel 80386

Vnitřní součásti počítače

Přídavné karty

- obdélníkové plošné spoje s konektorem pro zasunutí do slotu na základní desce
- konektory (na kraji karty) pro připojení displeje a periferií, vyvedené ven ze zadní části skříně
- konektory (na kartě) pro připojení jiných vnitřních součástí počítače: jiné karty, disková zařízení (pevné disky i mechaniky výměnných médií), zdroj
- grafická, zvuková, síťová, multimediální, diskové řadiče, pro periferie a další
- integrované na základní desce součástí základní desky, dnes běžně zvuková, síťová, diskové řadiče, někdy i grafická (tzv. all-in-one)

Obrázek: Grafická karta

- $\sim\,$ grafický adaptér, videokarta, grafický akcelerátor
- zařízení zprostředkovávající obrazový výstup počítače na displeji
- součásti (čipy na kartě):
  - grafické procesory (GPU) vytváří obraz ze vstupních dat v grafické paměti, implementuje grafické operace (vykreslení graf. tvaru, vyplnění oblasti barvou, texturou, 3D grafika – OpenGL, stínování atd.), dekódování videoformátů (MPEG)
  - grafická paměť pro uložení obrazových a dalších dat pro tvorbu obrazu, může být mapovaná do operační paměti, propojení s graf. procesorem 32–512-bitovou sběrnicí, EDO, VRAM (Video RAM), SGRAM (Synchronous Graphic RAM), SD/DDR RAM, GDDR (Graphics DDR)
  - převodník obrazových dat na výstupní videosignál např. (RAM)DAC (Digital Analog Convertor)

- slot/sběrnice dnes PCI Express 16×, popř. AGP
- konektory (ven) pro displeje: VGA = D-SUB, S-Video (analogové), DVI, HDMI, DisplayPort (digitální)
- konektory (na kartě): pro jiné karty, zdroj aj.
- výrobci: AMD/ATI, Nvidia, Matrox, Intel, VIA Technologies/S3, SiS, a další

Režimy zobrazení

- textový zobrazení (tisknutelných) znaků textu, typicky alfanumerických a speciálních (např. interpunkce, grafických) – předdefinované v BIOSu na kartě, obecně libovolných definovaných pomocí znakové matice (mřížky) bodů
- grafický zobrazení libovolného obrazu do mřížky (rastru) obrazových bodů, tzv. pixelů

Režimy zobrazení

- parametry režimu:
  - rozlišení počet znaků/pixelů na řádku výstupu (horizontální) a ve sloupci výstupu (vertikální), např. pro textové 80×25 (výchozí), $80\times50,\ 40\times25,\ \dots$, pro grafické $320\times200,\ 640\times480$ (VGA), $800\times600,\ 1024\times768,\ 1280\times1024,\ 1280\times800,\ 1600\times1200,\ 1920\times1200,\ \dots$ (VESA), typicky poměr stran $4:3,\ 16:9/10$
  - **obnovovací frekvence (refresh frequency)** frekvence překreslování snímků za jednotku času, 50–160 Hz, (nepřímo) závisí na rozlišení
  - barevná hloubka (počet barev) počet barev, které je možné celkem (ne zároveň) zobrazit, např. pro textové 2 (monochromatický, "černobílý"), 16, pro grafické 16, 256, 64k (high color), 16,7 mil. (true color)
  - další např. rozměr znakové matice (např. $8/9 \times 14$), podporované barevné modely (např. Red-Green-Blue, Cyan-Magenta-Yellow-blacK)

Parametry karty:

- množina režimů zobrazení většinou se udává maximální grafický, v závisloti na
- frekvence a počet jader grafického procesoru, velikost grafické paměti 256 kB až 1 GB
- parametry výstupů zejm. analogového (obnovovací frekvence)
- parametry OpenGL např. počty tzv. vertex shader

Typy grafických karet:

- MDA (Monochrome Display Adapter) IBM, 1981, 1. pro PC, jen textový režim 80 × 25 s ASCII znaky, digitální výstup
- CGA (Color Graphics Adapter) IBM, barevné textové $\times 16$ i grafické režimy $320\times 200\times 4/16$, $640\times 200\times 2$, znaková matice jen 8×8
- Hercules (HGC) monochromatická (později i barevná), i grafické režimy až 720 × 348

Typy grafických karet:

- EGA (Enhanced Graphics Adapter) IBM, 1984, 1. všestranně využitelná, až $640 \times 350 \times 16/64$, později výkonnější PGA (Professional GA)
- VGA (Video Graphics Array) IBM, 1987, původně pro IBM PS/2, rychle de facto standard, až 640 × 480 × 16 (standardní), analogový výstup (RGB), varianty MCGA (Multi CGA), později XGA (eXtended Graphics Adapter, až 1024 × 768 × 256), VGA BIOS součást BIOSu
- SVGA (Super VGA) 1. s grafickým procesorem (grafický akcelerátor), standard VESA (Video Electronics Standard Association) pro rozlišení nad 640 × 480 × 16, rozšíření BIOSu VBE
- více grafických procesorů GPU (až stovky), 3D grafika (stínování, textury, mapování, buffering, filtrování, vyhlazování, renderování = výpočet scény) – jednotky pixel a vertex shader . . . obecné paralelní výpočty (GPGPU – CUDA, OpenCL)
- integrace do pouzdra s CPU, CPU + GPU = APU (Accelerated PU)

Obrázek: Zvuková karta

- zařízení zprostředkovávající zvukový výstup počítače z reproduktorů a zpracování zvuku na vstupu
  - PC speaker malý reproduktor ve skříni připojený k základní desce, typicky pro jednoduché zvuky (např. varovné pípání při chybě), ale i primitivní hudbu
  - součásti (čipy na kartě): AD-DA převodníky (pro digitalizaci analogového signálu a obráceně), FM a wave table syntezátory, paměti pro vzorky tónů nástrojů pro wave table syntézu, efektový procesor (pro úpravy zvuku v reálném čase, vytváření efektů, např. prostorového zvuku apod.) a další
  - slot/sběrnice dnes PCI, popř. PCI Express

- konektory (ven, barevně odlišené): reproduktorový výstup (dříve, zesílený pro pasivní reproduktory), linkový vstup a výstup, mikrofonní vstup, výstupy pro středový, LFE/subwoofer, zadní, boční aj. reproduktory analogové stereo jack 3,5 mm, S/PDIF digitální linkový výstup (optický), rozhraní MIDI pro elektronické hudební nástroje nebo joystick (MIDI/Gameport) 15-pinový konektor DA15
- konektory (na kartě): CD-Audio pro propojení s CD/DVD mechanikou (pro přehrávání Audio CD), IDE/PATA (dříve), patice pro paměťové moduly pro vzorky tónů nástrojů pro wave table syntézu
- výrobci: Creative Technology, C-Media, VIA Technologies a další

Digitální záznam analogového signálu zvuku:

- analogový signál spojitě reprezentované vlnění např. pomocí úrovně napětí
- digitalizace v AD převodníku pomocí vzorkování (sampling) = v periodických časových intervalech zaznamenána okamžitá úroveň signálu (vzorek) – PCM (Pulse Code Modulation)
- Nyquist-Shanonova věta: signál spojitý v čase je plně určen posloupností vzorků zaznamenaných ve stejných periodických intervalech, je-li jejich frekvence větší než dvojnásobek nejvyšší frekvence signálu
- parametry: vzorkovací frekvence (11,025, 22,05, 44,1, 48, 96 kHz),
   počet rozlišitelných úrovní signálu (8, 16, 24 bitů)
- kvality: telefonní (11 kHz, 8bit, mono), rádiová (22 kHz, 8bit, mono),
   CD (44 kHz, 16bit, stereo)
- ztrátové komprese např. MPEG (MP3,4), OGG Vorbis aj.

MIDI (Musical Instrument Digital Interface)

- standard pro (digitální) komunikaci, kontrolu a synchronizaci elektronických hudebních nástrojů včetně počítače
- ne zvukový signál, ale informace o druhu nástroje, výšce, délce, intenzitě tónu, tempu tónů atd.
- nástroj, např. zvuková karta, musí vytvářet zvukový signál (tóny nástroje):
  - FM syntéza (frequency modulation) složení sinusových vlnění plus aplikování efektů, emulace tónů nástroje, realizovaná FM syntezátorem (čip OPL 2, 3, 4)
  - wave table syntéza úprava digitalizovaných vzorků tónů skutečných nástrojů, uložených v paměti (ROM, RAM)
  - parametry: použitý FM syntezátor, velikost paměti pro vzorky, nahrané vzorky

Síťová karta (network card)

Obrázek: Síťová karta

- = zařízení připojující počítač do (lokální) počítačové sítě
- slot/sběrnice dnes PCI, PCI Express
- konektory (ven): různé pro různá přenosová média (kabely nebo bezdrát skrze antény) používané v dané síti (Token Ring/Bus, Ethernet, Wi-Fi, ...), např. Canon-15, BNC, RJ-45, optické aj.
- parametry: typ a rychlost sítě, (konfigurační) parametry sítě, hardwarová podpora zpracování síťových dat, probuzení (wake on LAN) a Boot ROM
- Boot ROM paměť (EEPROM, Flash) obsahující program pro zavedení operačního systému ze sítě
- výrobci: 3Com, Cisco, Edimax, Intel, Linksys, Atheros a další

13 / 37

Další karty

Rádiové a televizní karty (radio and TV card)

- = zařízení pro příjem, popř. záznam, rádiového a televizního signálu
- televizní většinou obsahuje i rádiovou, podpora teletextu
- součásti: AD převodník (u analogových pro digitalizaci analogového signálu), dekodéry, enkodér pro záznam
- slot/sběrnice dnes PCI
- konektory (ven): pro antény (koaxiální), S-Video, dálkové ovládání aj.
- konektory (na kartě): pro propojení s grafickou kartou (dříve, dnes pomocí sběrnice)
- parametry: typ analogové (FM rádio), digitální (pozemní, satelitní), analogové TV normy (PAL, SECAM), digitální multiplexy

Obrázek: Televizní karta

Další karty

- karty pro zpracování videa v reálném čase: střihové, enkódovací, atd.
- řadiče diskových zařízení a polí
- modemové pro připojení k počítačové síti skrze telefonní síť
- další
- slot/sběrnice dnes PCI

 rozhraní/sběrnice pro komunikaci řadiče diskových zařízení a diskových zařízení

IDE/ATA/ATAPI

- IDE (Integrated Drive Electronics) / ATA 1 (Advanced Technology Attachment)
  - řídící jednotka (řadič) integrován do diskového zařízení pevného disku
  - max. 2 disky, jeden v režimu master nebo single, druhý v režimu slave, nastavení jumpery na disku
  - 40-pinový konektor na základní desce nebo přídavné kartě (i zvukové, včetně konektoru pro floppy disk a paralelního a sériových portů), 40-žilový kabel pro 1 nebo 2 disky
  - adresace dat metodou CHS (Cylinder/Head/Sector) max.
     1024/256/64, max. kapacita disku 512 MB, po přemapování cylindrů na hlavy až 8 GB (viz pevný disk dále)
  - přenosové rychlosti 3,3–8,3 MB/s (PIO 0–2, prakticky do 2), 2,1–8,3 MB/s (DMA 0–2), 4,2 MB/s (MDMA 0)

IDE/ATA/ATAPI

- EIDE (Enhanced IDE) / ATA 2-7
  - zpětně kompatibilní s IDE, až 2 rozhraní IDE = až 4 zařízení, autodetekce
  - řadiče na základní desce nebo přídavné kartě, blokový přenos
  - adresace metodou LBA (Logical Block Addressing) logické lineární adresování sektorů pomocí 28-bitové adresy, max. kapacita zařízení 128 GB
  - SMART (Self Monitoring Analysis and Reporting Technology) chyby, teplota atd., ATA 3
  - ATA/ATAPI 4 (ATA Packet Interface) a.k.a. ATA 33, příkazy SCSI přes ATA, standard pro disková zařízení (mechaniky) s výměnnými médii (CD/DVD, ZIP), 80-žilový kabel (stínění), CRC
  - 48-bitové LBA, max. 128 PB ATAPI 6 a.k.a. ATA 100
  - přenosové rychlosti ATA 2, 3: 3,4–16,7 MB/s (PIO 3,4, prakticky 6), 13,3–16,7 (MDMA 1,2), ATA 4: 16,7–33 MB/s (Ultra DMA 0–2/33), ATAPI 5: 44,4–66,7 MB/s (UDMA 3,4/66), ATAPI 6: 100 MB/s (UDMA 5/100) a ATAPI 7: 133 MB/s (UDMA 6/133)

IDE/ATA/ATAPI

- SATA (Serial ATA)
  - sériová sběrnice (až 3 GHz), 7-pinový konektor, 7-žilový kabel pro každý disk
  - řadič na základní desce: režimy PATA, RAID, AHCI
  - NCQ (Native Command Queuing) optimalizace pořadí čtení/zápisu, SATA 2
  - připojení/odpojení zařízení za chodu (hot plug/swap)
  - přenosová rychlost 150 MB/s (SATA 1), 300 MB/s (SATA 2), 600 MB/s (SATA 3)
  - AHCI (Advanded Host Controller Interface) univerzální rozhraní pro detekci, konfiguraci a komunikaci se SATA řadičem
  - vnější eSATA
  - předchozí ATA označováno PATA (Parallel ATA)

SCSI (Small Computer System Interface)

- řídící jednotka (řadič) integrován do (diskového) zařízení
- host adapter řídí provoz na datovém kabelu (sběrnici), přídavná karta nebo externí připojené přes paralelní port, 50/68/80-pinový konektor (paralelní SCSI)
- max. 8 zařízení (včetně adapteru, SCSI-1), identifikace číslem ID, sběrnice ukončena terminátorem (na posledním zařízení), 16/32 zařízení (SCSI-2/Fast,Wide, SCSI-3/Ultra2,3)
- paralelní (SPI) i sériová (SSA, FC-AL, SAS) sběrníce, logické lineární adresování sektorů
- přenosová rychlost do 5 MB/s (SCSI-1), 20/40/80/160 MB/s (SCSI-2/3,Fast/Wide/Utra2/3), 320 MB/s (Ultra320 SCSI), 640 MB/s (Ultra640 SCSI)
- vnitřní (pevné disky, mechaniky pro výměnná média) i vnější (tiskárny, skenery) zařízení – konektor pro další zařízení
- i mimo PC, např. Macintosh, Sun, SGI a další
- iSCSI síťové

Další (vnější):

- Fibre Channel optická počítačová síť, jednotky GB/s
- USB, FireWire (IEEE 1394)

Pevný disk (hard disk drive, HDD)

Obrázek: Pevný disk

- vnější paměťové zařízení pro dlouhodobé ukládání dat
- magnetický způsob zápisu/čtení dat: zmagnetování povrchové vrstvy (aktivní plochy) nemagnetického kotouče (disku) pomocí čtecí/záznamové hlavy – změna magnetického toku = impuls, čtení zmagnetováním hlavy
- součásti:
  - rotující soustředěné keramické kotouče nad sebou 1–5, rotují stejnou rychlostí (5,4, 7,2, 10, 15 tis. otáček/min), 2 aktivní plochy (horní a dolní strana kotouče), velikosti 3,5", 2,5" (pro přenosné počítače)
  - čtecí/záznamové hlavy vystavované nad akt. plochami 2× počet kotoučů, vystavování pomocí krokových motorků (dřívě) nebo vystavovacích cívek, vzdálenost v jednotkách μm od kotouče udržována aerodynamickým vztlakem

Pevný disk (hard disk drive, HDD)

• geometrie:

- stopy = soustředné kružnice na akt. ploše, číslování od 0 od vnějšího okraje
- sektory = části stopy, číslování od 1, konstantní datová velikost typicky 512 B nebo 4 kB = jednotka uložení dat, stejný počet pro všechny stopy nebo tzv. zonální zápis (zone bit recording, ZBR, na vnějších stopách více sektorů)
- cylindry = množiny stop na akt. plochách nad sebou
- vytvoření tzv. formátováním disku před prvním použitím

Obrázek: Ilustrace geometrie pevného disku

- čtení/zápis přímý přístup:
  - vystavení hlav nad stopy / do cylindru data zapisována po cylindrech, kvůli paralelnímu čtení/zápisu všemi hlavami
  - pootočení kotouče tak, aby byly sektory pod hlavami sektory logicky za sebou ne fyzicky za sebou, ale prokládaně každý n-tý (faktor prokládání 1 : n), kvůli vyšší rychlosti rotaci disku než čtení/zápisu

Pevný disk (hard disk drive, HDD)

- kapacita desítky MB až jednotky TB, dána hustotou záznamu a způsobem kódování binárních dat:
  - impuls (I) = log. I? ne, delší posloupnot 0 = delší místo bez impulsů
     (N) → ztráta synchronizace čtených dat a řadiče (kolik 0?)
  - ightarrow krátká místa bez impulsů vs. málo impulsů (málo časté změny mag. toku) = větší kapacita
  - modulace FM (0 = IN, I = II, příliš impulsů, nepoužívá se), MFM (0 = IN, jestliže předchozí je 0, jinak NN, I = NI, max 3 N za sebou, o 20 % lepší než FM, dříve a u disket, viz dále), 2,7 RLL (kódování dvojic až čtveřic bitů, 2–7 N za sebou, o 50 % lepší než MFM, starší disky), dnes A/ERLL
- přenosová rychlost do stovek MB/s
- přístupová doba jednotky ms (po roztočení), doba vystavení hlav (seek time) + doba pootočení kotoučů (rotary latency period)
- parkování hlav = umístění hlav nad/za (nejčastěji) nejvnitřnější stopu plochy při zastavování rotace kotoučů a vymizení aerodynamického vztlaku, softwarově (dřívě) nebo automaticky
- všechna rozhraní pro disková zařízení

Diskové pole (disk array)

- soustava pevných disků (tvářících se jako jeden) pro redundantní ukládání dat za účelem zvýšení spolehlivosti uložení dat (chyby, odolnost) nebo výkonu práce s daty
- RAID (Redundant Array of Independent/Inexpensive Disks), 1988 – diskový řadič, hardwarový v podobě přídavné karty (příp. integrované, s cache pamětí) nebo i softwarový
- RAID 0 zřetězení min. 2 disků do jednoho celku (JBOD) nebo prokládané uložení bloků dat na disky (stripping) – zvýšení výkonu (o cca 50%) paralelním čtením z více disků, ale ne spolehlivosti
- RAID 1 (zrcadlení) kopie dat na 2 disky zvýšení spolehlivosti opravením z druhého disku, i výkonu čtením z disků zároveň, pomalejší zápis, poloviční kapacita, varianty 0+1, 1+0, 1+0+0
- RAID 2 složitější RAID 3, bitové prokládání se samoopravným kódem (Hammingův) na dalších discích, pomalé
- RAID 3 min. 3 disky, bitové prokládání s paritou (XOR) na samostatném disku, chyba lib. jednoho disku opravena z ostatních a paritního, paritní disk úzké místo (nejvyužívanější), varianty 0+3, 3+0

Diskové pole (disk array)

- RAID 4 jako RAID 3, ale blokové prokládání, parita po blocích
- RAID 5 jako RAID 3, ale paritní data střídavě na všech discích, chyba lib. jednoho disku opravena z ostatních, pomalejší zápis, varianty 5+0, 5+1, 5+3
- **RAID 6** jako RAID 5, ale dvoje různá paritní data, opravení chyby až dvou disků, varianta 6+0
- RAID 7 odvozené od RAID 3 a 4, vyrovnávací paměť, vlastní sběrnice, opravena chyba i více disků (i sudý počet chyb)

Obrázek: Ilustrace řadičů RAID

Disketa (floppy disk) + mechanika (drive, FDD)

Obrázek: Disketa a disketová mechanika

- výměnné paměťové médium pro dlouhodobé ukládání dat
- 1967, IBM
- magnetický způsob zápisu podobně jako u pevného disku
- plastový kotouč v plastovém obale velikosti 14" (první), 8" (dříve, dnes speciální zařízení), 5,25" (dříve), 3,5"
- geometrie: 40/80 stop, 9/15/18 sektorů, hustoty zápisu DD, QD, HD, ED, HiFD
- kapacity: 160 kB až 1 MB (8"), 160 kB až 1,2 MB (5,25"), 720 kB (3,5" DD), 1,44 MB (3,5" HD), 2,88 MB (3,5" 2HD)
- přenosová rychlost max. 125 kB/s (prakticky 30–70 kB/s)
- mechanika čtecí/zapisovací hlavy + elektronika, vlastní rozhraní (konektor a kabel), mechanicky ovládané vysouvání diskety
- řadič a konektor na základní desce nebo přídavné kartě pro PATA

ZIP disk + mechanika

Obrázek: ZIP disk a mechanika

- 1994, Iomega
- podobné 3,5" disketě, ale tlustší
- jiná geometrie, kapacity: 100, 250 a 750 MB
- přenosová rychlost 1 MB/s
- mechanika elektronicky ovládané vysouvání disku
- rozhraní PATA (ATAPI), SCSI, paralelní port, USB
- dnes již nepoužívané

Další: LS-120 (kompatibilní s disketou, 120/240 MB, pomalé), magnetické pásky (pro zálohovací jednotky)

Obrázek: Optický disk a mechanika

- výměnné paměťové médium pro dlouhodobé ukládání dat
- optický způsob zápisu/čtení dat: vytvoření prohlubní (tvz. pity) v
  povrchové vrstvě (aktivní plochy, zlato) kotouče (disku) lisováním
  nebo vypálením laserem ze záznamové hlavy, čtení snímáním laseru
  (přes čočku) odraženého od rovné akt. plochy (bez pitu) čtecí hlavou
  (fotodioda)
- = rotující polykarbonátový kotouč 20 (vnitřní) až 10000 (vnější okraj) otáček/min, 1 (dolní strana kotouče) nebo více aktivních ploch (horní strana a vícevrstvé kotouče poloprůhledné vrstvy), velikosti 12 a 8 cm (plus CD seříznutá do tvaru vizitky), tloušťka 1,2 mm

- geometrie:
  - stopy = spirály od vnitřníhoh okraje kotouče za sebou na akt. ploše, číslování od 1
  - sektory (tzv. velké rámce) = části stopy, konstantní datová velikost typicky 2048 B (Mode 1, 2352 Audio) = jednotka uložení dat, rozděleny na tzv. malé rámce (98 pro CD)
- čtení/zápis přímý/postupný přístup:
  - lisování (zápis) vyražení pitů celého disku podle šablony
  - **vypalování** laserem ze záznamové hlavy (stovky °*C*), postupný zápis stop tzv. multisession
- kódování binárních dat: střídání pitů a ploch bez pitu = log. I, 1 B dat do 14 bitů včetně samoopravných kódů (Reed-Solomonovy)
- přístupová doba cca 100 ms (po roztočení)
- mechanika čtecí/zapisovací hlava + elektronika, elektronicky ovládané vysouvání disku, rotace s konstantní úhlovou (CAV) nebo proměnnou (CLV) rychlostí, rychlosti uváděné pro zápis/přepis/čtení
- rozhraní EIDE/ATAPI, SATA, SCSI, USB

CD (Compact Disc)

- 1979, Sony, Philips
- ullet rozestup stop 1,6 μ m, laser o vlnové délce 785 nm
- kapacity: 184-210 MB = 21-24 min. (8 cm), 550 MB = 63 min. (starší), **656 MB = 74 min.** zvuku, **702 MB = 80 min.** aj.
- přenosová rychlost udávána jako násobek přenosové rychlosti ${f 150~kB/s}$ pro Audio CD, $1-52\times$
- formáty (standardy označovány jako barevné knihy):
  - Audio CD (červená) záznam navzorkovaného zvuku v CD kvalitě (CDDA), typicky hudby
  - CD-ROM (žlutá) po zápisu lisováním pouze pro čtení
  - CD-R (Recordable, oranžová) po zápisu pouze pro čtení, CD-RW (ReWriteable) – přepisovatelné jako celek nebo tzv. paketový zápis, cca 1000 přepisů, vrstva v amorfní nebo krystalické struktuře
  - Video CD (VCD, bílá) spec. adresářová struktura (a záznam dat) pro video ve formátu MPEG-1 (rozlišení 352×288 PAL/SECAM) se zvukem ve formátu MP2
  - další: SACD (šarlatová), PhotoCD (béžová), CD-L (Interactive, zelená),

DVD (Digital Versatile/Video Disc)

- 1996/7, DVD Fórum (DVD-R(W)), DVD Alliance (DVD+R(W)) do určité míry kompatibilní, nástupce CD
- jednostranné (DVD-5,9), oboustranné (DVD-10,14,18) a dvouvrstvé disky (na jedné straně DVD-14, na obou stranách DVD-9,18)
- rozestup stop 0,74 μm, laser o vlnové délce 660 nm
- kapacity: 4,7/4,4 GB (DVD-5, DVD-RW/RAM), 8,5/7,9 GB (DVD-9)
- přenosová rychlost udávána jako násobek **1350 kB/s**, $1--16\times$
- typy:
  - DVD-Video spec. adresářová struktura pro video ve formátu MPEG-2 (rozlišení 720 × 576 PAL/SECAM) se zvukem ve formátu MP3 nebo Dolby Digital (AC3), 5.1, interaktivita (DVD menu, zvukové stopy, kapitoly, pohledy, titulky), šifrování CSS a regiony, analogové kódování Macrovision
  - DVD-Audio spec. adresářová struktura pro zvuk v CD a lepší kvalitě (AC3, prostorové, DTS, vzorkování až 192 kHz), podobné SACD
    - **DVD-Data**

DVD (Digital Versatile/Video Disc)

- média: DVD-ROM, DVD-R/RW (kompatibilní s DVD-ROM),
   DVD+R/RW, DVD+R DL (Dual Layer), DVD-RAM (přímý zápis podobně jako např. pevný disk, desítky až stovky tis. přepisů, verze v pouzdře)
- EcoDisc poloviční toušťka, nekompatibilní se štěrbinovými mechanikami
- mechaniky čtou/zapisují i CD

Blue-ray (BD)

- Sony, nástupce DVD
- ullet rozestup stop 0,35 μ m, laser o vlnové délce 405 nm
- kapacity: 25 GB (jednostranný jednovrstvý), 50 GB (dvouvrstvý), 80 GB (oboustranný)
- přenosová rychlost udávána jako násobek 6,74 MB/s
- hybridní DVD/BD disk zápis 0,1 mm pod povrch disku
- uložení videa ve formátu MPEG-2 nebo MPEG-4 AVC (H.264) (rozlišení 1280 × 720 nebo 1920 × 1080 = High Definition), zvuk ve formátu Dolby Digital Plus, Dolby TrueHD aj., 7.1, interaktivita BD-Java, šifrování AACS
- média: BD-ROM, BD-R/RE
- mechaniky čtou/zapisují i CD/DVD

Další:

- Laserdisc (LD) první optický, 1970, RCA, velikost 30 cm, oboustranný, pro filmy, analogový záznam, nepoužívaný
- Minidisc (MD) magnetooptický, původně pro hudbu, 74/80 min., až 1 GB, dnes již nepoužívaný
- HD DVD konkurenční pro Blue-ray, Toshiba, 2008 konec, 15–60 GB
- magnetooptické disky a další

Flash a SSD disky, paměťové karty + mechaniky

- výměnné/přenosné paměťové médium pro dlouhodobé ukládání dat
- elektronický způsob zápisu/čtení dat: Flash EEPROM paměť

Obrázek: Flash disk

Flash disk

- 2000, IBM, Trek Technology
- integrovaný obvod (zalitý) v plastovém, gumovém nebo kovovém obalu
- kapacita 8 MB (první) až 256 GB, přenosové rychlosti až 60 MB/s (prakticky 30)
- rozhraní USB, konektor USB-A, zařízení mass-storage, viz USB dále

Flash a SSD disky, paměťové karty + mechaniky

Obrázek: SSD disk

SSD disk (Solid State Drive)

- integrované obvody na plošném spoji v plastovém/kovovém obalu → nižší spotřeba než (klasické) pevné disky, nehlučné, odolné, ale omezený max. počet zápisů (Flash EEPROM, Memory Technology Device, MTD)
- kapacita do stovek GB, velikost sektoru 1 kB, přenosové rychlosti stovky MB/s až jednotky GB/s, přístupová doba v μs
- rozhraní SATA, ATA (flash disk ADM, ATA Disk Module), PCI Express, PCMCIA, ExpressCard
- RAM-drive varianta s pamětí SRAM nebo DRAM

Flash a SSD disky, paměťové karty + mechaniky

Obrázek: Paměťové karty

Paměťové karty

- = integrované obvody na plošném spoji na plastové destičce
- kapacity do desítek GB
- nejdříve rozhraní PCMCIA, pak vlastní různá rozhraní/konektory
- druhy: SmartMedia (SM, první), CompactFlash (CF, I, II),
   Memory Stick (MS, Sony, Duo), Secure Digital (SD, mini, micro),
   Multimedia Card (MMC), XD Picture Card (Olympus) a další
- použití i mimo počítače: PDA, fotoaparáty, kamery, mobilní telefony, audio přehrávače apod.

Vnější součásti a periferie počítače

- výstupní zobrazovací zařízení pro zobrazení výstupu počítače od graf.
   karty
- zobrazení obrazových bodů od graf. karty (textového nebo grafického režimu) na obrazovce

CRT (Cathode Ray Tube) - "klasický monitor"

Obrázek: CRT monitor

- 1897, K. F. Braun
- obrazové body zobrazovány (s tzv. dosvitem) po řádcích z levého horního do pravého dolního, pak zatemnění, opakování obnovovací frekvencí (refresh freq.)

CRT (Cathode Ray Tube) – "klasický monitor"

- obrazovka na bázi katodové trubice (elektronky): elektronové svazky emitované katodovou trubicí (1 pro monochromatickou, 3 pro barevnou – složky RGB) zaostřovány a vychylovány pomocí zaostřovacích a vychylovacích elektromagnetických cívek, urychlovány a modulovány pomocí mřížek (anody, jako stěna celé baňky, napětí v řádu kV) a filtrovány maskou (u barevných, mřížka pro zaostření svazku, stejně nabité elektrony se odpuzují = rozostření) na vrstvy luminoforů na zadní straně stínítka měnících energii elektronů na barvu složky RGB, celé ve vakuové baňce
- typy masek: delta, stěrbinová (in-line), trinitron

Obrázek: Ilustrace principu fungování CRT obrazovky

rušení mag. polem, elektromagnetické záření

Jan Outrata (KI UP)

září-prosinec 2009

4 / 20

LCD (Liquid Crystal Display) - "displei"

Obrázek: LCD displej

• plochá obrazovka na bázi **tekutých krystalů**: buňky/pixely (5–7 μ m) s látkou v tekutém stavu s krystalickou strukturou otáčející polarizační rovinu procházejícího a odraženého světla až o 90° pomocí el. pole generovaného dvěma elektrodami, u nematických klesá úhel k 0 (tzv. TN buňka, Twisted Nematic), u matických roste k 90, před a za krystaly **polarizační filtry** s rovnoběžnými **elektrodami** (matice) vzájemně otočené o 90° – el. pole v místě křížení, celé průhledné, trojice buněk/subpixelů pro barevné složky RGB s barevným filtrem

Obrázek: Ilustrace principu fungování LCD obrazovky

5 / 20

LCD (Liquid Crystal Display) - "displej"

- obrazový bod ~ buňka, nativní rozlišení max., určeno počtem elektrod matice (řádky a sloupce) na polarizačních filtrech, ostatní (menší) rozlišení emulovány (pixel více body/buňkami)
- nižší obnovovací frekvence než u CRT (ale "nebliká"), potřeba materiál s přesnou dobou (setrvačností) otočení polarizační roviny (jinak blikání nebo "duchové" při rychlých změnách obrazu), malý kontrast a jas (tzv. pasivní displej, STN, Supertwist N), malý pozorovací úhel

  kalkulačky, hodinky apod.
- vylepšení: více buněk pro obrazový bod, kvůli absorpci světla (buňkami a barevnými filtry) podsvícení – elektroluminiscenční fólie nebo fluorescenční zářivky (ale zbarvení světla), tzv. aktivní displej – krystaly s nízkou setrvačností v buňce zálohované kondenzátorem (s tranzistorem, podobně jako RAM paměti, TFT, Thin Film Tranzistor), typy TN, IPS, MVA, PVA, S-PVA, S-IPS
- použití: zejména přenosné počítače a jiná zařízení (kalkulačky, hodinky atd.), dnes i periferní místo CRT

Další:

- plazmový displej buňka s ionizovaným inertním plynem a luminofory, velký jas a kontrast, obnovovací frekvence jako u CRT
- video/datový projektor projekce obrazu, CRT, LCD, DLP, LED aj.
- SED, OLED displeje organické elektroluminiscenční diody
- ...

Konektory vstupů od graf. karty:

- oddělené analogové RGB dříve
- VGA = D-SUB analogový, 15 pinů DE-15, typy VGA15, DDC(2), Mini-VGA
- DVI (Digital Visual Interface) kombinovaný (nekomprimovaný) digitální a analogový, 3 typy: DVI-D (jen digitální), DVI-A (jen analogový), DVI-I (obojí), M1-DA (obojí + USB), varianta mini-DVI (Apple), druhý spoj (link) pro obraz s vysokým rozlišením (více než WUXGA 1920 × 1200), kanál DDC2 pro specifikaci displeje (formát dat VESA EDID), i pro audio-video techniku
- HDMI (High-Definition Multimedia Interface) (nekomprimovaný) digitální, obraz, zvuk (až 8 kanálů) a signály dálkového ovládání, obraz standard, extended, high a very high-definition kvalitě (rozlišení 1920 × 1080, WQUXGA 3840 × 2400), 3 typy: A, B (zpětně kompatibilní s DVI-D single, dual link) a C-mini (redukce na A), i pro audio-video techniku

Konektory vstupů od graf. karty:

 DisplayPort – digitální, obraz i zvuk, obraz až WQXGA 2560 × 1600, ochrana DPCP (šifrování)

Obrázek: Konektory pro displej

Parametry:

- technické: typ (CRT, LDC), konektory vstupů, spotřeba (LCD až 3× méně než CRT), rozměry, váha, atd.
- velikost/úhlopříčka 12" až 30" a více
- rozlišení textových a grafických režimů grafické až 1920×1200 a více (VGA, VESA), poměr stran 4 : 3, 16:9/10
- obnovovací frekvence 50–160 Hz (CRT, optimální 85–100), 50–70 Hz (LCD, nepodstatné), udává graf. karta při vyšší než podporované displejem více obrazů přes sebe (dříve) nebo černá obrazovka s hláškou "frequency out of range"
- doba odezvy čas mezi rozsvícením a zhasnutím bodu/buňky, jednotky ms (LCD), pod ms (CRT)
- pozorovací úhel max. úhel mezi směry, ze kterých je obraz pozorovatelný, změna barvy, jasu, kontrastu atd., širší u CRT než LCD
- max. jas, kontrast (CRT až 20 000:1, LCD do 2 000:1), podporované barvy atd. (lepší u CRT než LCD, "černější" černá)
- ergonomické normy MPR II (dříve), TCO92–07
- další: OSD (On Screen Display) menu, vestavěné nebo přídavné reproduktory a webová kamera, USB HUB aj.

Klávesnice (keyboard)

Obrázek: Klávesnice

- (základní) vstupní zařízení pro ovládání počítače zadáváním znaků textu a příkazů
- odvozena od klávesnice psacího stroje nebo dálnopisu
- abecední + ovládací klávesy: pro znaky anglické/národní abecedy, číslic, interpunkce a některých symbolů + Enter/Return, (horizontální) tabulátor, Backspace, Escape, přepínače (Shift, Ctrl, Alt/Meta, CapsLock, "Win95" aj.)
- funkční klávesy: F1 až F12, význam závisí na programu
- kurzorové a numerické klávesy: šipky, Insert, Delete, Home, End, Page Up/Down a pro znaky číslic, symbolů desetinné tečky/čárky a aritmetických operací $(+,-,\times,/)$, Enter/Return, přepínač NumLock
- další klávesy: PrintScreen/SysRq, ScrollLock, Pause/Break
- speciální klávesy (a klávesnice): multimediální (hlasitost), pro

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září–prosinec 2009 11 / 20

Klávesnice (keyboard)

- rozložení kláves: národnostní americké (US/QWERTY), české (QWERTY, QWERTZ), aj., specializované (programátorské, účetní, ergonomické atd.), norma ISO/IEC 9995
- XT vestavěný řadič, 83 kláves (abecední + ovládací, funkční F1–F10, kurzorové a numerické), pro IBM PC XT, nekompatibilní s AT
- AT řadič (Super I/O) na základní desce, 101 a více kláves
- ergonomická ergonomické rozložení kláves
- stisk kláves mikrospínač (dříve) nebo kapacitní snímač, vyhodnocení procesorem v klávesnici a odeslání kódu
- konektor: DIN-5 (dříve), PS/2 (Mini-DIN, fialový), USB (i redukce na PS/2), USB zdířky (obsahuje USB HUB), speciální (servery), bezdrátové (Bluetooth)

Obrázek: Konektory DIN-5 a PS/2

Myš (mouse)

Obrázek: Myš

- polohovací vstupní zařízení pro udávání pozice kurzoru na výstupu počítače a ovládání počítače (pomocí kurzoru a příkazů)
- 1963, D. Engelbart, Stanford, první 1982 Apple
- (opto)mechanická pohyb snímán odvalováním dvou koleček (dříve) nebo pogumované kuličky ("kuličková" myš, 1972, Xerox) se dvěma dotýkajícími se válečky převedeným na rotaci dvou kotoučů (pro dva směry) s vodivou vrstvou pro spínače (dříve) nebo otvory pro dvojice fotodiod
- optická (1980) pohyb snímán odrazem vyslaného infračerveného paprsku od desky, vysílače LED, laser, snímače fotodiody, CCD, první potřebovaly speciální podložku, vyhodnocení posunu nasmínamých odrazů (v reálném čase, stovky pixelů² a snímků/s)

Myš (mouse)

- tlačítka: levé, pravé, prostřední (dříve), kolečko/a (1990, pro skrolování, stisk místo prostředního), boční aj.
- konektor: sériového rozhraní (dříve), PS/2 (zelený), USB (i redukce na PS/2), bezdrátové (Bluetooth)
- alternativy:
  - touchpad/trackpad destička měřící změny el. kapacity pohybem prstu, tlačítka před a tzv. tap, skrolování na pravém a dolním okraji, i u přenosných počítačů
  - trackpoint (IBM) nakláněcí tyčinka v klávesnici ("malý joystick"), tlačítka před klávesnicí, u přenosných počítačů IBM (HP)
  - trackball pohyb kuličkou ("převrácená myš"), i u přenosných počítačů (dříve), použití v grafice
  - tablet citlivá podložka (i LCD) + pero nebo tzv. puk (jako myš s křížem), použití v grafice

- pro připojení vnějších zařízení: diskových, (mechanik) výměnných disků, karet v podobě vnějších zařízení (zvukových, multimediálních)
- pro připojení (vstupně/výstupních) periferií: klávesnice, myš, MIDI atd.
- I/O karta do slotu ISA (dříve) nebo PCI, konektory/porty (na ploše základní desky) vyvedené na (zadní) panel desky, čip Super I/O

Paralelní rozhraní/port (Centronics, LPT)

- sběrnice pro (synchronní) poloduplexní paralelní přenos dat po 8
   bitech
- 0 až 0,4 V = log. $\mathbf{0}$, 2,4 až 5 V = log. $\mathbf{I}$ (TTL)
- signály DATA 0–7, BUSY, ACK, STROBE (synchronizace) aj., možnost tzv. přeslechů – ovlivňování signálů mezi vodiči
- rychlost 12 000 kb/s
- IEEE 1284 vstup i výstup (dříve jen výstup), režimy (mody) přenosu dat (nastavení v Setupu BIOSu): Compatible (Centronics), Nibble, Byte, EPP (Enhanced Parallel Port), ECP (Extended Capabilities Port)
- použití: tiskárna (původně), skener (starší), ZIP mechaniky, SCSI zařízení, propojení dvou počítačů
- 1 port (LPT, PRN), konektor Cannon 25 pinů, dříve pouze výstup

Obrázek: Konektor paralelního rozhraní

Sériové rozhraní/port (V.24, RS-232(C), COM)

- sběrnice pro (asynchronní) duplexní sériový přenos dat (po dvou datových vodičích) mezi dvěma zařízeními
- 3 až 15 V = log. 0, -15 až -3 V = log. I, v klidu log. I, start bit a stop bity log. 0, 5–8 datových bitů, paritní bit
- signály TxD, RxD, RTS, CTS, DSR, DTR aj., bit zaslán až po potvrzení předchozího
- rychlost až 115 200 b/s (Bd, Baud Rate)
- použití: myš (dříve), modem, propojení dvou počítačů (tzv. null modem)
- 1 nebo 2 porty (COM1,2), konektor Cannon 9/25 pinů, kabel max.
   25 m
- specializované pro průmysl: RS-422, RS-485

Obrázek: Konektor sériového rozhraní

USB (Universal Serial Bus)

- 1995, Intel, Compaq, Hewlet-Packard, Microsoft, NEC, Lucent, Philips
- univerzální sběrnice pro (vysokorychlostní) duplexní sériový přenos dat (po dvou datových vodičích)
- USB 1.0 (1995), USB 1.1 (1998) rychlost 1,5 (Low-speed) a
   12 Mb/s (Full-speed), USB 2.0 (2000) až 480 Mb/s (Hi-speed),
   zpětně kompatibilní s 1.1, USB 3.0 (2007) až 5 Gb/s (Super-speed)
- řadič USB (USB Host Controller) na základní desce využívá procesor
- stromová topologie: zařízení se připojují k HUBu (uzel), (virtualní) kořenový HUB (součást řadiče), max. 127 zařízení

USB (Universal Serial Bus)

- Master/Slave protokol Master (= řadič, v případě počítače) vytváří virtuální komunikační kanály (pipes, s požadavky dat, rámce po 1 ms), přenosy kontrolní (připojení a konfigurace zařízení), sekvenční (přenos více dat jedním směrem), přerušení (potvrzení přenosu, menší přenosy), isochronní (pravidelné menší přenosy v reálném čase, např. zvuk), kontrola CRC, zařízení nemůže využít celé pásmo
- vlastnosti: Plug & Play, připojení/odpojení zařízení za chodu, napájení zařízení 5 V, až 100 mA (dočasně až 500, ale možno i napojení na zdroj počítače a vyšší proud)
- použití: vnější součásti a periferie počítače všeho druhu, ostatní digitální technika (fotoaparáty, videokamery, mobilní telefony atd.)
- vlastní konektory typu A, B, mini a micro, kabel max. 5 m
- Wireless USB v budoucnu, 110–480 Mb/s na 10–3 metry

Obrázek: Konektory sběrnice USB

FireWire (IEEE 1394, i.Link)

- 1995, Apple
- sběrnice pro vysokorychlostní duplexní sériový přenos dat
- FireWire 400 (IEEE 1394a) rychlost 400 Mb/s, FireWire 800 (IEEE 1394b) 800 Mb/s, IEEE 1394c 3,2 Gb/s, prakticky vyšší než u USB
- isochronní přenos v reálném čase
- řadič (na základní desce) využívá DMA přenosy, až 63 zařízení
- vlastnosti: Plug & Play, napájení zařízení až 45 W
- použití: videokamery, externí pevné disky, síťové propojení počítačů
- metalické i optické kabely (až 100 m)

Obrázek: Konektory sběrnice FireWire

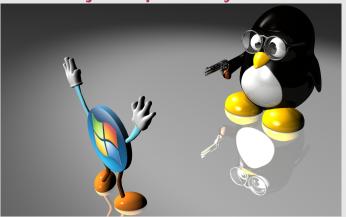
Operační systémy

Co je to operační systém?

Operační systém je základní softwarové vybavení počítače, které se stará o správu systémových zdrojů.

Co je to operační systém?

Operační systém je základní softwarové vybavení počítače, které se stará o správu systémových zdrojů. (autor neznámý)

Operační systém (Operating System, OS)

- základní softwarové vybavení počítače rozhraní mezi uživatelem a hardware počítače
- umožňuje programům (aplikacím) běh na/v počítači pomocí programového rozhraní (API) a uživatelům práci s počítačem pomocí svého uživatelského rozhraní (UI) a programů
- cíl: snadné a efektivní využití počítače (pro uživatele i aplikace)
  - víceméně protichůdné požadavky dříve důraz na efektivitu (a vůbec možnost), nyní spíše snadnost
  - kompromis, závisí na způsobu využití a typu počítače $\rightarrow$ různé OS
- poskytuje abstrakci (funkci) hardware počítače, odstiňuje uživatele a aplikace od hardware, např. čtení souboru:
  - aplikace: otevření souboru zadaného (úplným) jménem a získání objektu souboru, čtení souboru po bytech, zavření souboru
  - OS: nalezení režijních informací o souboru na základě jména a vrácení objektu souboru, nalezení (čísel) sektorů dat souboru na disku, čtení sektorů, zrušení objektu souboru

Operační systém (Operating System, OS)

- abstrakce hardwarových zdrojů počítače: procesoru, operační paměti a vstupně/výstupních zařízení (viz von Neumannova koncepce počítače)
  - dvě rozhraní: pro komunikaci s hardware a pro umožnění využití hardware aplikacemi (API) a uživatelem (UI) skrze OS
  - API (Application Programming Interface) zpřístupňuje služby OS programům, řešeno např. systémovými voláními, dnes i virtualizované
  - UI (User Interface) zpřístupňuje služby OS a programů uživatelům, textové konzolové (command line interface, CLI), grafické (GUI), mnohdy vícenásobné
- zajišťuje (bezpečnou a efektivní) správu systémových (hardwarových) zdrojů počítače
  - sdíleny běžícími programy v časových úsecích (procesor)
  - rozdělovány mezi ně (paměť)
  - dočasně jim přidělovány (klávesnice, myš)
  - virtualizovány pro transparentní sdílení (disková zařízení, grafický výstup, zvukový a síťový vstup/výstup aj.)

Operační systém (Operating System, OS)

- části:
  - jádro (kernel) vlastní OS, monolitické (vše, příp. i s ovladači) nebo mikrojádro (jen správa procesoru a komunikace mezi ostatními částmi realizujícími zbytek)
  - základní obslužné programy pro práci s OS a zdroji počítače, např. administrátorské a diagnostické nástroje, diskové utility, programy pro práci se zařízeními, sítí apod.
  - uživatelské rozhraní (UI) součást OS (jádra?) nebo programy? →
    záleží na typu OS, neinteraktivní (dávkové), interaktivní textová
    konzole s interpretem příkazů (shell) nebo grafické s okenním systémem

Operační systém (Operating System, OS)

- typy:
  - různé v závislosti na způsobu využití a typu počítače
  - **univerzální** pro desktopové a přenosné počítače typu PC, servery, mainframe aj.
  - embedded specializované pro embedded zařízení, dnes i upravené univerzální (např. Linux, MS Windows)
  - reálného času zaručení vyřízení požadavku/odpovědi v pevně daném čase, např. VxWorks, QNX, upravené univerzální (např. RTLinux, MS WindowsCE) i HW řešení, např. pro řízení strojů
  - distribuované pro běh současně na více počítačích, simulace např.
    jedné společné paměti, pro počítačové klastry (cluster) = počítače
    propojené do sítě s možností běhu (typicky výpočetních) programů
    paralelně na všech
- dnes nejvíce používané: na desktopových PC MS Windows (majoritní), Mac OS X, GNU/Linux, Unix, na (síťových) serverech unixové, na embedded zařízeních různé (MS Windows, Linux)

Jan Outrata (KLUP) Počítačové sítě září–prosinec 2009 7 / 38

◆□ → ◆□ → ◆ □ → ○ □ ◆ ○ ○ ○

Historie OS

- před 50. léty neinteraktivní, bez OS, max. 1 program
- multiprogramování od 50. let, více programů (dávka), dávkové
   OS, potřeba správa operační paměti
- jednoúlohové (single task) max. 1 spuštěný program (hlavní úloha), po dokončení nebo pozastavení další (doplňkové)
- víceúlohové (multi task) od 60. let, více úloh, při čekání na pomalejší zařízení (diskové, vstupně/výstupní apod.) přechod na jinou, po načtení návrat
- potřeba plánování úloh = správa procesoru, samostatná činnost procesoru a ostatních zařízení, koncept přerušení
- sdílení času (time-sharing) od 70. let, více úloh, úlohám přidělen procesor na krátká časová kvanta → iluze současného běhu, potřeba časovač, dnešní OS
- víceuživatelské (multi user) více uživatelů současně

4 D > 4 D > 4 E > 4 E > E 990

Historie OS

- od 50. let pro mainframe počítače, např. OS/360 (pro IBM System/360, 50. a 60. léta), SCOPE, MCP (virtuální paměť, 60. léta), GECOS (GE/MIT, úrovně oprávnění), Multics (víceuživatelský), TOPS (DEC, 70. léta), Unix, SunOS/Solaris, z/OS (IBM, dnes)
- od 70. let pro mikropočítače, první minimalistické v ROM (tzv. monitory), diskové jednoúlohové např. Digital Research CP/M, MS DOS (IBM PC, PC DOS), od 80. let víceúlohové např. VMS, MS Windows NT (Microsoft), NEXTSTEP, Mac OS X (Apple, 90. léta), Linux, se zvyšováním výkonu i OS pro mainframe (Unix, Solaris)

Příklady OS

Unix

- konec 60. let, Bellovy laboratoře
- 1965 Multics, Bellovy laboratoře
- verze System V, BSD (Berkeley), AIX (IBM), HP-UX (HP), SunOS/Solaris (Sun)
- ullet architektura: jádro + shell + programy (i řešící UI)
- inspirující a ovlivňující další OS
- pro různé procesory a počítače

Příklady OS

DOS

- od 80. let, Microsoft, IBM, Digital Research
- jednoúlohový
- architektura: jádro + shell + programy (i řešící UI)
- pro procesory Intel 80x86

MS Windows

- od 90. let, Microsoft
- od pol. 80 let jen jako GUI nadstavba na DOSem
- řady 9x (jednouživatelské), NT dodnes
- architektura: jádro Windows NT + subsystémy emulující OS/API (Win 16/32/64, DOS, POSIX, OS/2) + GUI
- dnes pro procesory Intel 80x86, Itanium

Příklady OS

Mac OS X

- 1999, Apple, pro počítače Apple Macintosh
- od 1984 Mac OS
- architektura: jádro BSD UNIX/Mach + shell (?) + GUI
- pro procesory Intel 80x86, IBM PowerPC (dříve?)

GNU/Linux

- 1991, Linus Torvalds
- svobodný (free) software (licence GNU GPL)
- unixový, přenositelný, škálovatelný, různorodý
- architektura: jádro Linux + shell (GNU) + programy (i řešící UI, např. okenní systém GUI)
- ve formě distribucí (programy ve formě balíčků, i "živé"), pro mnoho procesorů

Další: OS/2 (ukončený), Hurd, Plan 9 (experimentální), Chrome (Linux + webový prohlížeč Google Chrome), Android (Google), RTOS1 (rela-time), Symbian OS, Palm OS, Minix (specializované) aj.

Vykonávání instrukcí

- program = sekvence (binárních) kódů instrukcí, registrů procesoru a dat (čísla, texty, hodnoty adres do operační paměti a vstupně/výstupních zařízení)
- stejná (RISC) nebo proměnná (CISC) délka kódů instrukcí 1 až 2 byty
- operandy = parametry instrukcí, registry a data, specifický počet (obvykle 0 až 2), přípustné kombinace pro každou instrukci
- výsledek instrukce často ukládán do prvního operandu
- vykonávání instrukce
  - trvá určitý počet taktů (na vnitřní frekvenci procesoru), jednotky až desítky
  - až 7 fází: např. načtení, dekódování, načtení operandů, provedení, uložení výsledku
  - pipelining částečně současné provádění instrukcí, fáze za sebou, nelze vždy, např. podmíněné skoky

<ロ > < /i> < E > < E > < P < P </p> < P </p>

Vykonávání instrukcí

- vykonávání instrukce
  - superskalární architektura více duplikovaných částí procesoru, např.
     ALU, paralelní provádění fází, použití i na podmíněné skoky (obě větve, po skoku a bez skoku, současně, neplatná se pak zahodí, nebo předvídání branch prediction), instrukce může trvat pod 1 takt
  - vícejádrové procesory a více procesorů paralelní provádění instrukcí, symetrické a nesymetrické architektury (hardware i OS)
- sekvenční pořadí vykonávání instrukcí tak, jak jsou v programu
  - registr EIP adresa následující instrukce, automatické zvětšování
  - výjimky = jiné změny EIP: instrukce skoků (na adresu), volání podprogramů (funkcí, procedur, metod objektů apod.) a obsluh přerušení + návrat na místo volání/přerušení

Jazyk symbolických adres ("assembler")

= jazyk (textově) pojmenovaných instrukcí, např. MOV, ADD, MUL, AND, CMP, JE, JMP, a registrů procesoru, (zápisů) čísel a textu, hodnot adres, proměnných atd.

MOV eax, promenna1; CMP ebx, promenna2; JE adresa

- překládán do kódů instrukcí
- přímá a nepřímá adresa do paměti adresa vypočítána z hodnot v registrech a zadaných přímo, např. posunutí + báze + index×faktor, použití pro přístup do pole, k lokální proměnné apod.

Vyšší programovací jazyky

- vyšší úroveň abstrakce, např. iterace přes prvky seznamu → cyklus průchodu seznamem → jména instrukcí procesoru (přesuny z/do paměti, log. operace, skoky aj.) → kódy instrukcí
- překladač přeloží (přepíše) program z jednoho (vyššího) prog. jazyka do jiného (nižšího) jazyka, typicky až do kódů instrukcí
- interpret přeloží program z prog. jazyka do programových bloků interní formy a tyto vykoná

Přerušení (Interrupt)

- původně pro řešení komunikace (rychlého) procesoru s (pomalými) zařízeními:
  - dříve: vyslání požadavku, aktivní čekání na vyřízení (= smyčka testující stav oznamující vyřízení), pokračování ve výpočtu
  - dnes: vyslání požadavku, pokračování ve výpočtu zatímco zařízení zpracovává požadavek, oznámení vyřízení požadavku = přerušení procesoru
  - př. procesor vyšle požadavek čtení sektoru z disku (dá požadavek s
    číslem sektoru na sběrnici) a pokračuje ve výpočtu, disk najde sektor,
    načte do své cache a vyvolá přerušení, procesor vyšle požadavek zaslání
    bytu dat, disk pošle, procesor uloží do operační paměti, další byte atd.
- pozastavení vykonávání programu, vykonání programu (rutiny)
   obsluhy přerušení implementované OS (např. ovladači zařízení),
   pokračování vykonávání programu (od následující instrukce)
- během vykonávání obsluhy přerušení další přerušení zakázána nebo systém **priorit přerušení**

4□ > 4□ > 4 = > 4 = > = 900

Přerušení (Interrupt)

- hardwarová: přídavné karty (dříve), disková zařízení (dříve), vstupně/výstupní zařízení aj., 256 přerušení u Intel 80x86
- softwarová vyvolána OS pro vlastní potřeby fungování, programy pro služby OS (tvz. systémová volání)
- DMA (Direct Memory Access) způsob přenosu dat mezi zařízením a pamětí přímo, pro větší množství dat, např. disková zařízení, procesor pouze naprogramuje řadič DMA a vyšle prvotní požadavek, zbytek řeší řadič
- mapování paměti zařízení do operační paměti např. přídavné karty

Proces

- = spuštěný program
- vzniká spuštěním programu přidělení systémových zdrojů (paměť, procesor aj.), načtení kódu do paměti, spuštění
- životní cyklus (stavy): vytvořený, připravený (k plánování, ready), naplánovaný (standby), běžící, čekající/spící, ukončený aj.
- vztah rodič-potomek na některých OS, např. UNIXových

Plánování běhu procesů

- přidělování procesoru procesům (přepínání procesů) na vymezené
  časové kvantum (time-sharing) různě dlouhé u různých OS, verzí
  OS, určení OS, nastavitelné, např. 10 ms (MS Windows), 1 ms
  (Linux)
- řešené situace: přidělování procesoru procesům a procesů na procesory

Plánování běhu procesů

- provádí plánovač OS (scheduler, dispatcher) vyvoláván při ukončení/pozastavení běhu procesu: ukončením procesu, čekání (na hardware), volání služby OS, vypršení přiděleného kvanta času
- vypršení kvanta přerušení od časovače, možnost prodloužení (interaktivita)
- strategie: cyklická obsluha (round-robin), systém priorit, férové přidělování kvanta aj.
- systém priorit: idle, normální, vysoká, realtime, aj., dědění, zvyšování (interaktivita, konec čekání na hardware, synchronizace) atd., např.
   -20 až 20 (unixové), 0 až 31 (MS Windows)
- **kooperativní** pouze dobrovolné ukončení běhu procesu ukončením, čekáním, voláním služby OS, dříve u jednoúlohových OS
- preemptivní i "násilné" ukončení běhu procesu ukončením kvanta, přepnutí na proces s vyšší prioritou (preempce), dnes i preempce částí jádra (kernel preemption), např. ovladačů zařízení

Plánování běhu procesů

- režimy běhu procesů: uživatelský (user) a jaderný (kernel) jádro OS samotné (dříve u jednoúlohových OS i procesy), procesy během vykonávání systémového volání (→ přepnutí kontextu), podpora procesoru (reálný a chráněný režim, Ring 0–3, privilegované instrukce aj.)
- symetrický multiprocesoring (SMP) plánování na více rovnocenných procesorů, afinita = povolení/zakázání běhu na vybraných procesorech

Vlákno (Thread)

- = log. sekvence instrukcí v rámci procesu
- může jich být v procesu víc
- realizace: vlákno = podprogram, sdílená paměť a jiné zdroje procesu procesu, implementace v programové knihovně a v OS
- plánování:
  - implementace modely 1:1, 1:N, M:N
  - systém priorit (relativně k procesu), afinita nepřesouvat vlákno na jiný procesor (kvůli cache)
  - např. na MS Windows NT plánována pouze vlákna

Komunikace a synchronizace

- pro procesy a pro vlákna
- procesy jsou paměťově oddělené (každý má svoji přidělenou paměť) komunikace pomocí speciální sdílené paměti a posíláním zpráv
- vlákna sdílejí paměť procesu komunikace pomocí sdílené paměti
- → soupeření (race) o sdílenou paměť a jiné zdroje počítače, zvláště při více procesorech
- chyba souběhu (race condition) = chybné pořadí běhu vedoucí k nekonzistetním stavům při konfliktních operacích, např. čtení-zápis – fáze operací (i instrukcí procesoru) např. čtení z paměti, operace, zápis do paměti

Komunikace a synchronizace

- potřeba synchronizace = určení specifického pořadí běhu
  - atomické operace = nedělitelné, nepřerušitelné, sekvenčně prováděné (ty konfliktní), např. nastavení nebo inkrementace atomické proměnné, použití pro implementaci tzv. synchronizačních primitiv
  - synchronizační primitiva: zámek (mutex), semafor (počítadlo), kritická sekce, událost, monitor a další
  - hardwarová podpora: atomické instrukce procesoru (test-and-set, fetch-and-add, compare-and-swap aj.), zakázání přerušení (při jednom procesoru), preempce (při více procesorech)
  - softwarové implementace: Dekkerův (1965), Petersonův (1981) algoritmus, vyžadují atomické uložení hodnoty do proměnné
  - implementovaná a poskytovaná OS, ale i využívaná v rámci samotného OS!

Komunikace a synchronizace

- uváznutí (deadlock)
  - vzájemné čekání na výlučně vlastněné zdroje (např. chráněné zámky) při modelu využívání "požadavek na přivlastnění-používání-uvolnění"
    - podmínky vzniku: 1. výlučné vlastnictví, 2. čekaní při vlastnictví jiného,
       3. vzájemné (cyklické) čekání, 4. nemožnost preempce (násilné odebrání prostředku)
    - řešení deadlocku: neřešení (ignorování), detekce a zotavení, prevence (zamezení vzniku, tj. nenaplnění podmínek), vyhýbání se (přidělování prostředků tak, aby nenastaly podmínky)
    - dnešní OS neřeší (ignorují)

- přidělování paměti samotnému OS a procesům a uvolňování, evidence volné a přidělené paměti
- kooperativní dříve u jednoúlohových OS, volitelná programem, program může používat i jinou (celou, cizí, i OS), např. při chybě
- ochrana přidělené paměti procesy "nevidí" do paměti jiného procesu, podpora hardware, kontrolováno OS, např. segmentace, stránkování
- paměť fyzicky adresována lineárně neumožňuje relokaci dat (programu) → logická adresace paměti programu – na fyzickou adresu přepočítává procesor ve spolupráci s OS (dříve i programem)
- realizace virtuální paměti

Přidělování souvislých úseků

- před logickou adresací paměti
- stejně velké $\rightarrow$ **vnitřní fragmentace** (nevyužité místo v bloku), např. IBM/360
- malé proměnlivé délky → vnější fragmentace (po uvolnění nedostatečné místo pro větší úsek), např. MS DOS (segmentace)
- algoritmy výběru úseku: first fit, best fit apod.

Segmentace

- segment = log. kus paměti programu (pro instrukce, data aj.) určený lineární adresou (báze), délkou (64 kB, 4 GB), oprávněními přístupu (DPL, Ring 0–3, 0 pro OS, 3 pro procesy, při porušení přerušení), aj.
- segmenty se mohou (i úplně) překrývat a v OS se překrývají
- logická adresa má dvě složky: báze segmentu a posunutí (offset) v segmentu
- lineární adresa = složení báze a offsetu, např. součet
- báze zadaná přímo (reálný režim procesoru) nebo součástí deskriptoru segmentu vybraného v tabulce deskriptorů pomocí selektoru (chráněný režim procesoru)
- segmenty a tabulky deskriptorů segmentů spravuje OS, dnes triviálně programům stačí offset ($\sim$ lineární adresa) = režim flat, např. s přidělenou pamětí 4 GB v/na 32-bitovém OS/procesoru
- výpočet lin. adresy provádí procesor: báze/selektor v k tomu určeném registru (segmentový, např. CS, DS, SS), lineární adresa tabulky desktriptorů ve speciálním registru (GDTR, LDTR)

Stránkování (Paging)

- nezávislé na segmentaci
- lineární adresový prostor paměti programu disjunktně rozdělen na kousky = stránky (page), délka typicky 4 nebo 8 kB (ale i třeba 1 MB, závisí na procesoru)
- stránky mapované 1:1 na kousky operační paměti (rámce (frame)) adresované fyzickou adresou – stránky za sebou nemusí být (a nejsou) mapovány na rámce za sebou
- mapování pomocí hierarchie tabulek (tzv. adresářů) udržované OS

   části lin. adresy pro adresaci tabulek (10 bitů) na různých úrovních (až 4), rámce v tabulce (10 bitů) a offset (12 bitů) v rámci, velikost tabulky = velikost stránky
- výpočet mapování provádí procesor
- přístup do paměti = čtení tabulky a pak rámce paměti, zrychlené pomocí TLB cache v procesoru – princip lokality (data pohromadě = cache hit)

Stránkování (Paging)

- práva přístupu, zápisu, vykonávání kódu programu (NX bit), značka neplatnosti aj. – při porušení přerušení
- umožňuje realizovat virtuální paměť
- copy-on-write sdílení stránek (úseků) paměti se stejným obsahem mezi procesy, nová samostatná až při změně, využití: sdílená paměť mezi procesy např. pro kód sdílených knihoven programů, úspora paměti, realizace: výpadek stránky pro čtení při zápisu, duplikace s povolením zápisu, zápis
- netrpí vnější fragmentací

Virtuální paměť

- log. operační paměť pro procesy realizovaná pomocí více různých pamětí počítače (operační, pevný disk atd.), typicky větší než (fyzická) operační paměť
- samotný OS (jádro) pro sebe nepoužívá, má vlastní správu paměti
- swapovací prostor = část virtuální paměti jinde než v operační paměti, typicky na pevném disku
- odstránkování paměti = přesun stránek paměti do swapovacího prostoru, důvod: programy nevyužívají pořád všechen kód a data, při nedostatku místa v operační paměti algoritmy výběru oběti FIFO (nejstarší), LFU (nejméně často použitá), (pseudo-)LRU (nejdéle nepoužitá)
- zamykání paměti stránky, které nelze odstránkovat, např. části OS, obsluhy (HW) přerušení, paměť mapovaná pro jiná zařízení

Virtuální paměť

- stránkování na žádost (on demand paging):
  - kód a data programu musí být v operační paměti, když nejsou → výpadek stránky (page fault) = přerušení instrukce, načtení = swapování, opakování instrukce
  - algoritmy alokace minimálního počtu rámců procesu (desítky až stovky), trashing, pracovní množina rámců (v lokalitě programu) atd.
  - v obsluze výpadku stránky kontrola na platnost adresy, tj. existence stránky
- přidělování souvislých úseků stránek např. Buddy algoritmus (spojování uvolněných)

Správa diskového prostoru

Oddíly/particie (volumes/partitions)

- disjunktní části prostoru, ve kterých se vytváří souborový systém
- různé formáty evidence, např. MS DOS tabulka particií (primární, rozšířené, logické), Sun tabulka oddílů aj.
- vytvořené staticky (s pevnou velikostí) nebo dynamicky (s proměnnou velikostí)
- Logical Volume Management (LVM) logické oddíly, dynamicky vytvářené, fyzicky uložené ve statických i na více discích, další vlastnosti RAID

Správa diskového prostoru

Souborový systém (File system)

- data na disková zařízení ukládána ve formě souborů = data + režijní informace souboru, např. umístění na disku, velikost, jméno, přístupová práva aj.
- způsob uložení souborů a jejich dat (rozdělení do bloků uložených do sektorů diskového zařízení)
- pro efektivní a spolehlivý přístup k datům
- typy souborů: soubor, adresář, dále např. odkazy, speciální (pro zařízení, roury apod.)
- souborové operace: vytvoření, čtení, zápis, změna aktuální pozice (za konec = zvětšení), zmenšení, výmaz
- přístupová práva: čtení, zápis aj. pro různé skupiny uživatelů
- adresářová struktura = log. struktura souborů

Správa diskového prostoru

Souborový systém (File system)

- dříve jeden, limitovaný (kapacita, adresářová struktura, jména souborů apod.)
- dnes více pro různá zařízení, na unixových OS abstrakce pomocí virtuálního souborového systému (VFS) – definuje jednotné API konkrétních
- zabezpečení proti chybám diskového zařízení: rezervace bloků pro vadné sektory zařízení, žurnálování, redundance (RAID)
- např. FAT (MS DOS, výměnné disky a přenosná záznamová zařízení), NTFS (MS Windows), HFS (Mac OS), UFS (UNIX, Solaris), ZFS (Solaris), Ext2/3/4, Reiser, JFS, XFS (Linux), ISO 9660 (CD), UDF (DVD), . . .

Ovladače zařízení (Device drivers)

- programy (části OS) pro komunikaci s vstupně/výstupními zařízeními
   přídavné karty (grafické, zvukové, síťové apod.), disková zařízení
   (pevné disky, mechaniky výměnných disků aj.), zařízení připojená k
   vnějším sběrnicím (USB, FireWire) atd.
- integrální nebo volná součást OS
- abstrakce zařízení pro OS a programy, transparentní použití
- implementují obsluhy HW přerušení od zařízení, dále např. plánování DMA přenosů apod.

Síťování (Networking)

- = podpora komunikace v počítačové síti
- implementace síťových protokolů, na různých úrovních (např. Ethernet, TCP/IP, DNS), tzv. network stack
- využití ovladačů síťových zařízení pro nízkoúrovňové služby
- abstrakce síťového připojení pro programy
- síťový OS = OS s podporou síťování

Bezpečnost

Vnitřní (lokální)

- důležitá u víceúlohových a víceuživatelských OS
- operačního systému jaderný režim vykonávání, privilegované instrukce procesoru, oddělený paměťový prostor atd.
- programů výlučné přidělování procesoru, ochrana přidělené paměti aj.
- dat zabezpečení uložení, práva přístupu aj.
- uživatelů uživatelské účty + autentizace, přidělené zdroje (procesor, paměť, diskový prostor apod.) + autorizace, oddělení uživatelů, úrovně oprávnění (obyčejní uživatelé pro práci, správce pro administraci OS)
- u všech typů audit a logování

Bezpečnost

Vnější

- důležitá u síťových OS
- zabezpečení proti neoprávněnému přístupu a využití zdrojů ze sítě: filtrace (datových přenosů) pomocí tzv. firewallu, skrývání a anonymizace v síti, systémy detekce a prevence průniku, autentizace, šifrování aj.